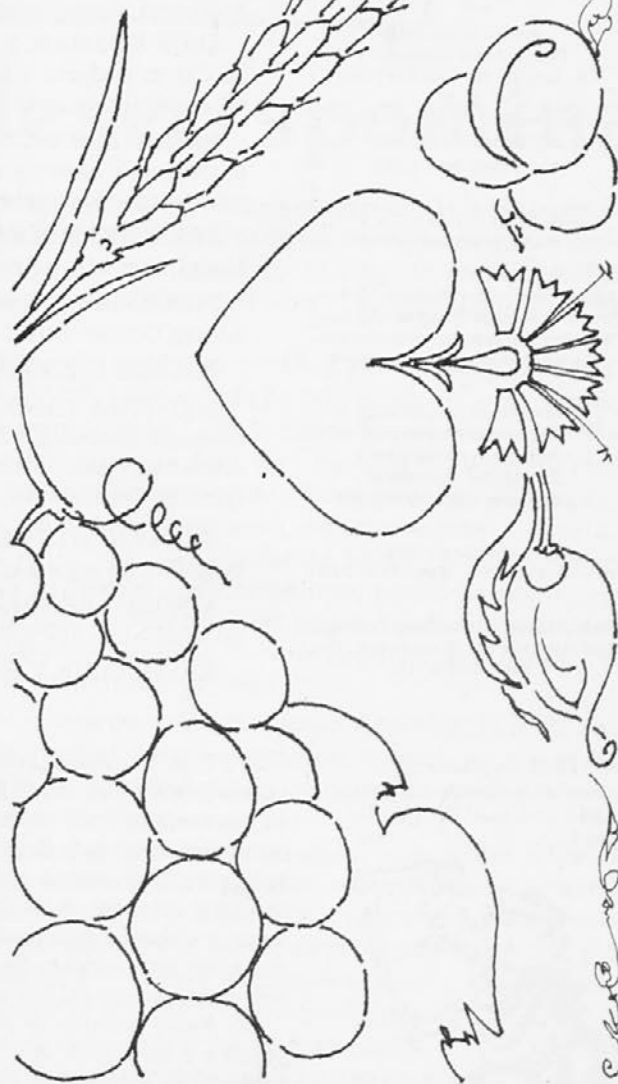

misli

THOUGHTS - LETO 31

JUNIJ 1982

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)

FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101
Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 5.—,
izven Avstralije (Overseas) \$ 8.—,
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja plesec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

K SLIKI na platnicah:
Grenke spomine na junij
1945 ima tudi škofjeloški
grad . . .

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela 8.50 dol.

ANGLEŠKO-SLOVENSKI in SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj). Žepna izdaja. Cena 8.— dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS — Življenjepis misijonarja Baraga v angleški žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. — Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Odlično delo dr. Jakoba Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.—, tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

TRENTKI MOLKA — Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga, ki je izšla v Argentini, stane vezana 4.— dol, broširana 3.— dol.

POPOTNIKI — Eden zadnjih romanov, ki je izšel v zdomstvu. Napisal Aleksej Goriški. Strani 456. Cena 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Bükvič. Cena 6.— dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW — Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent-bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. Strani 321 velikega formata. Cena 9.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. Cena 2.— dol.

REVOLUCIJA V HOTEDRŠICI — Siena Blažič. Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

SPET se je dvignila poštnina in občutno udarila tudi žep MISLI. Obenem je uprava prejela spet pismo poštne ministra, da bo sledilo v oktobru za revije novo povzemanje poštne dajatev. . . Zato sem še bolj hvaležen vsem bralcem, ki poravnajo zastareli dolg (še bolj pa tistim, ki naročnino redno plačujejo) in vsem, ki tako darežljivo dodajo tudi v SKLAD. Odkrito povem, da se imamo samo tem darovom zahvaliti, da MISLI še žive. Naročnina sama ne zadošča več, nemogoče pa jo je dvigati v nedogled, ker bi s tem odpadel marsikateri naročnik. Prav zato je zadnja leta končalo že toliko revij in listov manjše naklade, ker niti z oglasi niso mogli pokriti razliko stalno naraščajočih stroškov.

Ob visoki poštnini je še bolj razumljivo, da uprava ne odgovarja pismeno na pošiljke z naročnino. Kdor doda kaj za SKLAD, najde svoje ime med darovalci in mu je to v dokaz, da smo pismo prejeli. Kdor ne zasledi imena v MISLIH v teku dveh mesecev, naj nam seveda javi: saj se pismo lahko izgubi, pomota pa tudi ni izključena. Upravnik je samo človek — in zelo zelo zaposlen. V primerih pomote lepo prosim, da z dobro voljo sprejmete opravičilo in popravek.

— Urednik in upravnik

VSEBINA * Meseč spomina — stran 129 * Temni bori — pesem — Srečko Kosovel — stran 130 * Misli ob kresu — Iz govora dr. Katice Cukjati, Argentina — stran 131 * Prošnja za pravo besedo — Paul Roth — stran 133 * Branko zopet avstralski prvak — D.C. — stran 134 * Kristjani brez Cerkve — Kazimir Humar — stran 135 * Odstrgavati prevleko . . . — Vinko Beličič — stran 136 * Kolikor jezikov znaš — koliko mož veljaš! — Aleksandra L. Ceferin — stran 137 * Izpod sydney-skih stolpov — P. Valerijan — stran 139 * Ob zlati maši dr. I. Mikula — stran 141 * Izpod Triglava — stran 142 * Dopolnilo velike noči — I. Dobršek — stran 144 * Adelaidski odmevi — P. Janez — stran 146 * Pesem dveh src — roman — Florence L. Barclay — stran 148 * Naše nabirke — stran 148 * Dve spremembi v molitvah — stran 149 * Krščanske korenine slovenske kulture — Katoliški glas, Gorica — stran 150 * P. Bazilij tipka . . . — stran 152 * Z vseh vetrov — stran 154 * Kotiček naših mladih — stran 156 * Križem avstralske Slovenije — stran 157 * Dovček naših mladosti — stran 160 * Križanka — I. Žabkar — stran 160.

BOŽJE

LETNIK 31

ŠT. 6

JUNIJ 1982

Meseč spomina

JUNIJ je tu, vsakoletni meseč spominov, ki nekaterim kar ne gredo (več) v račun. Radi bi se jih znebili, odvrgli za vselej. Doma ne smejo o tem govoriti, še zdaj ne morejo prižgati svečk na krajih množičnih pokolov — molčali naj bi tudi mi v zdomstvu . . .

Kaj res? Le iz kakšnega vzroka? Da bi morilec utešili vest, ki po tolikih letih morda še bolj gloda in grize kot je v tistem letu pijane zmage? Da bi žalujejo znova ne odprli rane, ki še vedno kljuje in žge? Ne! To pa iz preprostega razloga, ker so tisoči naših mučencev vredni spomina. Tistim, ki se izgovarjajo, da je to že zgodovina, pa odgovarjam: Genocid ni malenkost, ki jo narodna zgodovina lahko enostavno prezre ter preskoči kot nekaj nepomembnega, pač del vojnih izgub. Zgodil se je nad neoboroženimi in po končani revoluciji. V slovenski zgodovini zadnje dobe je dovolj potvorb tudi brez molka o tem množičnem zločinu.

Takole je o tem povedal dr. Marko Kremžar, ki je bil tisto usodno leto strahot vrnjen z ostalimi v smrt, pa mu je bilo kot mladostniku prizanešeno in je danes poznana osebnost med argentinskimi Slovenci:

Leta 1945 je zazijal v slovenskem narodnem telesu strašen prepad, ki ga predstavljajo tisoči komunističnih žrtev — mrtvih in živih. Ne smemo namreč pozabiti nikdar, da je komunistični sistem ne le pomoril deset-tisoče političnih nasprotnikov, temveč da je notranje zlomil celo generacijo svobodoljubnih Slovencev po zaporih in koncentracijskih taboriščih. Vse te znane in neznane žrtve predstavljajo prepad, ki narod deli v dva dela. Na eni strani stoje krivci, na drugi priče!

Gledalcev na slovenski pozornici ni! So le žrtve in krivci — in priče!

Marsikateri žrtvi bi danes radi dali drugačno ime, a ni mogoče.

Krivci bi hoteli postati neodgovorno orodje zgodovinske nujnosti, a ni mogoče.

TEMNI BORI

*Temni bori, črni bori,
čuj, kako vršijo,
ko da med seboj bolešno
tihu govorijo.*

*Pod sekiro so sovražno
včeraj bratje pali,
danes in mogoče jutri
bomo mi še stali.*

*Silna burja, močna burja
v bore zavihrala,
ko da čula bi besede,
pala in obstala.*

*“Če umrete, bratje bori,
kje se bom spočila,
recite mi, dragi bratje,
s kom bom govorila?”*

*Bratje bori, ostanite,
rastite z uporom!”
Pa so padali bolešno,
nemo, bor za borom . . .*

Srečko
Kosovel

Priče bi rade le mirno vest, brez odgovornosti, a tudi to ni mogoče!
Teža žrtev je tako velika, da lahko pod njo ves narod klecne in izgubi voljo do življenja.

Zavest krivde je tako strašna, da more pripeljati množice na rob narodnega samomora.

Dolžnost pričevanja je tako usodna, da nam — če ni izpolnjena — more vzeti za vse večne čase smisel za odgovorno, samostojno življenje.

Slovenski narod je ogrožen v svojem obstoju; ne zaradi zunanjih pritiskov — teh je vaje —, temveč zaradi razkrajalne sile laži, zaradi neizpovedane krivde, ki razjeda krivce, in zaradi neizvršene dolžnosti vseh, ki smo poklicani, da bi pričali. Toda kakor je vzrokov naše narodne tragedije iskati med krivci, je rešitev iz nje treba zahtevati od nas, ki smo bili ohranjeni, da pričamo.

Vzvišena in težka naloga nam je bila dodeljena. Kako naj kljub svoji slabosti postanemo priče, vredne odgovornosti, ki jo imamo pred Bogom in narodom?

Za oznanjevanje resnice potrebuje človek poguma, svobode in predvsem ljubezni. Čim manj je svobode, več poguma je treba, tega pa ni, kjer ni ljubezni.

Vendar nam, ki živimo v svobodnem svetu, bi moralo biti pričevanje lahko. Takrat namreč, ko smo se odločili za življenje v svobodi, smo istočasno sprejeli dolžnost: resnično svobodno živeti! Vprašanje pa je, ali smo znali v svobodnem svetu ostati resnično svobodni?

Ne večajmo brez potrebe dolge vrste njih, ki jih je komunistični režim telesno in duševno umoril! Dovolj ima naš narod žrtev! Krvavo pa potrebuje svobodno živečih in svobodno mislečih prič! Priče potrebujemo, ki bodo pričale v svet to, kar čutijo in kar vedo.

Kar narod zahteva od nas, je, da ostanemo na svobodi svobodni!
Ko je Peter zatajil Jezusa na veliki četrtek, tega ni storil iz hudobije. Radovednost ga je gnala na dvorišče velikega duhovnika. Ko pa so ga spoznali, ga je prevzel strah, da se mu ni zdelo več važno reči: “Ne poznam tega človeka!” Strah je v Petru za hip zameglil lestvico vrednot, da ni pričal. In petelin je zapel.

Tudi mi, ki smo poklicani, da pričamo, gremo včasih zaradi radovednosti dalj, kakor nam narekuje previdnost. Nato pa nam strah in želja po mirnem življenju zapreta usta. In tako bi morali petelini peti nad Slovenijo noč in dan in nas spominjati, da ne smemo zamenjati svojega poslanstva niti za ceno domotožja.

Vendar Peter je končno spoznal, da se ni mogoče izogniti dolžnosti pričevanja brez velike škode zase in za človeštvo. Skesal se je, sprejel poslanstvo pričevalca in končno umrl kot priča.

To je tudi naša pot. Svobodni Slovenci imamo veliko poslanstvo, posebno nalogo, zgodovinsko odgovornost. Izpolnili jo bomo, ker ne moremo izdati svojega naroda, ker hočemo biti vredni naših mučencev!

In pri tem nam Bog pomagaj!

MISLI OB KRESU

KRES,
KI SEGA
MENI
DO NEBA,
TO JE MOJA
DOMOVINA

Članek tvorijo odlomki iz slavnostnega govora DR. KATICE CUKJATI. Imela ga je na letošnjem 27. SLOVENSKEM DNEVU argentinskih Slovencev (18. aprila 1982 na Slovenski pristavi v Castelarju pri Buenos Airesu). Njene klene besede tudi nam veliko povedo. Morda nam celo izprašujejo vest – saj nam še kulturnega delovanja manjka, kaj šele ideološkega.

DR. KATICA CUKJATI je iz naše mlade argentinske generacije in je kot prva "Argentinka" lani govorila tudi na srečanju v Dragi na Tržaškem ter tudi na teološkem tečaju v Ljubljani. (Kaj je o njej in "Argentincih" napisal po Dragi tržaški pisatelj Vinko Beličič, berete na naslednji strani.) – Ur.

ŽIDOVSKI pisatelj Elia Kazan je v tragičnih obri-
sih, v kratki zgodbi, simbolično opisal usodo izseljen-
skih skupin v novi domovini. Literat oriše prvo podo-
bo: skupina prvih zdomcev se enkrat na leto sreča ob
kresu. Obsijani od toplih in rdečkastih plamenov po-
doživljajo v domotožnem razgovoru dogodke iz
preteklosti. Drugi rod se je prav tako srečaval ob kre-
su, a njihova pripovedovanja so bila po vsebini čisto
drugačnja; le od časa do časa so ponavljali zgodbe, ki
so jih bili slišali od svojih prednikov. Življenje je kli-
calo na obzorje delovanja nove rodove. Ti so še vedno
obdržali staro navado vsakoletnega snidenja na kresni
večer. Vendar nihče od njih ni znal razložiti pomena
te tradicionalne navade...

K temu opisu bi lahko dostavili dve opombi. Prva,
da se ravno v narodu, iz katerega izhaja ta pisatelj,
tako žalostna prerokba ni uresničila. Prav tako pa je
zaključek anahroničen za današnje razmere, ker je
svet dejansko premagal razdalje in vsestranski napre-
dek omogoča temeljito preoblikovanje družbenih
okvirov.

Zbrali smo se, kot v zgodbi omenjeni izseljenci ob
kresu, da praznujemo sedemindvajseti Slovenski dan.
Ob tem slavju slovenstva smo pa trdno prepričani, da
se bo ta praznik nadaljeval za vedno, iz roda v rod,
omišljen s posebnim poslanstvom. Prišli smo, da iz-
kažemo ljubezen do domovine-Slovenije. Za nekatere
je to rodna zemlja; za mlajše pa rodna gruda predni-
kov. Srečali smo se, da izpričamo našo narodno za-
vest, našo pripravljenost za delo pri graditvi sloven-
stva v Argentini in hkrati slovenstva v svetu. Ali smo
že kdaj pomislili, da v matični domovini ne obhajajo
niti enega praznika, ki bi postavil slovenstvo na čast-
no mesto, ki naj bi predstavljal poklon več kot tisoč-
letni borbi, trpljenju in žilavosti slovenskega naroda?
Takšno stališče jugoslovanskih vodilnih krogov do
slovenstva je popolnoma v skladu z režimsko politiko
namišljenega proletarskega internacionalizma, kate-

remu pa prav nič ni mar domovina.

Na današnji dan nam neizogibno privreta na misel
dve besedi: SLOVENEK in SLOVENSTVO. Kaj poj-
mujemo pod besedo slovenstvo? Ali smo si edini v
tem, kakšne naloge nam nalaga pripadnost k sloven-
skemu narodu? Ali predstavlja za mladino ta pojem
isto, kot za generacije rojene v Sloveniji? Ali je nekaj,
kar bi lahko označili kot "večno slovensko"? Ali se
pojem slovenstva spreminja v času in prostoru?

Tu je pred nami kopica vprašanj, katera pričakujejo
naš pogumni in odkritosrčni odgovor. Kajti če se
razhajamo v teh osnovnih točkah, bomo težko gradili
bodočnost na trdnih temeljih.

Ne moremo se zadovoljiti le s tem, da bi naši Do-
movi izpolnjevali družbeno funkcijo. Ni dovolj, da
se slovenska mladina zbira, sestankuje in zabava v na-
ših središčih, ker naj bi ji naši Domovi nudili nekaj
originalnega ali boljšega od argentinskih ustanov.
Takšno pojmovanje slovenstva je okrnjeno in površno.
Drugi si tolmačijo slovenstvo kot trenutke kulturne
oaze, kot osvežujoči stik s slovensko umetnostjo, v iz-
razitih in bogatih oblikah. Povsem je privlačna za-
kladnica slovenske ustvarjalnosti, ki z vso pristnostjo
hkrati pa evropsko razsežnostjo bleščeče izstopa v
južnoameriškem svetu. Res je umetnost višja, izkrista-
lizirana oblika naše narodnostne biti, a ne zajame
koncepta slovenstva v vsej razsežnosti.

Večina si predstavlja kot bistvo slovenstva vsakda-
njo skrb za ohranjanje in bogatenje materinega jezi-
ka – dosledno in vztrajno. In vendar je tudi takšna
razlaga slovenstva pomanjkljiva in omejena. Kdor bi
zaokrožil smisel našega zdomstva le na dejstvo, da
smo Slovenci in pri tem prezrl oznako, da smo poli-
tična emigracija, ne bi dojel v polnosti smisla Sloven-
skega dneva. Če bi pozabili ali zanemarili katerega
koli izmed obeh področij našega delovanja – kultur-
nega ali ideološkega – bi bilo za nas usodno.

Življenje drugih izseljenjskih skupin nam nazorno

priča o poraznih posledicah, ki se pojavijo, kadar se zaide na stranpota in enostranskost zdomskega pričevanja. V zahodni Evropi so znani primeri posameznikov, ki stopajo v politični kompromis z domačimi vladajočimi krogi. Kljub osebnemu demokratičnemu mišljenju se hočejo znebiti pečata ideološkega emigranta. Omejujejo izseljenska delovanja le na versko in kulturno področje. Pri teh Slovencih je delovanje za svobodo in tudi za slovenstvo – nevtralizirano.

Slovenstvo je neizogibno povezano s Slovenijo. In ob tem mislimo na celotno narodno ozemlje – ne le na politični teritorij, na katerem se je skozi stoletja izoblikoval lik Slovenca ter dragocena in raznolika slovenska kultura. Na tej domači grudi je preživel slovenski človek vse zgodovinske pretrse in preizkušnje. Ker je intuitivno slutil, kaj je slovenstvo, ga je junaško branil. V to jasno in prepričljivo podobo slovenstva je pa katastrofalno posegel raznaradovalec in različlovečevalen duh komunizma. Tako je marksistični nazor, po 1200 letih krščanstva, skalil slovensko narodno življenje.

Ta usodna prelomnica v naši zgodovini je danes, po tolikih letih totalitaristične diktature, še bolj opazna, kot pa je bila prva leta po drugi svetovni vojni. Večina tistih, ki je obiskala Slovenijo – posebno mladina – se vrača z grenkim občutkom razočaranja. Slišijo se komentarji: Slovenija se je spremenila; Slovenci niso pošteni, verni in narodno zavedni, kot ste jih vedno opisovali. Starejši se pritožujejo: V Sloveniji je vse izgubljeno! Nastal je prepad med Slovenci v domovini in med nami, katerega ne bomo mogli nikdar premostiti! Naša domovina nima rešitelja – Nekateri pa brezupno gledajo na rodno zemljo kot na potaplajočo se barko, kateri je usojeno, da jo vsak čas in za vedno pogoltne rdeče morje komunističnega nasilja. Res je, da verodostojne statistike dokazujejo nenehno propadanje verskega, moralnega in narodnega življenja, in to s tako naglico, kot si jo nihče ni predstavljal. Teško je začrtati mejo med

realističnim in pesimističnim opisom današnje slovenske stvarnosti doma. Med nekaterimi komentarji pa nekaj le pronica na dan, in to je, da ne gledamo na bodočnost Slovenije z malodušjem.

Če verjamejo, da je človek ustvarjen po božji podobi in zato rojen za svobodo, odpadejo dvomi v zmagovetnih resnic nad začasno lažjo. Človeška narava se v bistvu ne more spremeniti: neutešeno hrepeni po pravici, dobroti, resnici in lepoti. Čeprav konkretna zgodovinska obdobja pričajo o tem, kar je zabeležil Dostojevski: "Svoboda ni lahka, lahka je sužnost!" Zato je eksistenca ob idealih polna zaprek in težav, ne samo v zasebnem življenju, temveč tudi v zgodovini narodov. Tudi tukaj pridejo v poštev svetopisemske besede: "Moja pota niso vaša pota." V določenih dobah je borba za boljši svet dolgotrajna, nevidezno neuspešna, mučna in orjaška, a končno posije sonce svobode. Skrivnostna božja volja nam je namenila posebno narodno poslanstvo in to daleč od domovine – pod Južnim križem. Vendar se naše delovanje nujno nanaša na Slovenijo, je povezano z njenimi prebivalci. V domovini je še visoko število pozitivnih ljudi, ki v nenaklonjenih in težkih razmerah gojijo ljubezen do domovine in do krščanskih vrednot. Tudi med mladino je mnogo idealnih in vzornih Slovencev, a njihovo vsakodnevno pričevanje se ne objavlja na straneh zahodnega tiska, kot se to dogaja v primeru znanih zahodnih disidentov. V naših načrtih in stremeljenjih nas ne sme preplašiti značilen obraz slovenstva, ki se nam razodeva ob bežnem pogledu na povprečnega Slovenca.

Napočil bo dan, ko bodo odpadle v Sloveniji zavese prisiljenega molka. Takrat se bomo lahko zbrali vsi Slovenci za isto mizo in neobremenjeno, v svobodi, kovali bodočnost slovenstva. Marsikomur izmed poslusalcev morda zvenijo te trditve nekam utopično. Morda je že skrajni čas, da ne omejujemo slovenstva na domotožne spomine, v okviru domače vasi. Če smo sodobni in zasledujemo napredek sveta, bomo

DAN PO DRAGI'81. – Sredi te praznine, sredi tihote so ko v sanjah pred mano ljubi obrazi, odkriti obrazi, snidenja vesele dlani. Tri različne Slovenije so prišle na srečanje: zdomska, najdaljnješa in najbolj izpostavljena; zamejska, najštevilnejša; matična . . . omamljena in utrujena od kadila eni sami barvi. – Najprej je spregovorila tujina: na usta buenosaireske Slovenke Katicke Cukjati. "Med domovino in zdomstvom." Pregledno, brez vsake odvečne besede, stvarno, prepričljivo. Poslušalstvo se ob njeni slovensčini presenečeno spogleduje, češ tu naj bi se zgledovala naša zamejska mladina. Srečen sem ob dokazu, kaj je zmogla obrekovana ali ignorirana argentinska Slovenija vcepiti svojemu naraščaju: klenost jezika in jasnost nazorov. Koliko tam doli rojenim sem že imel priložnost stisniti roko in se čuditi njih gladki, bogati slovenski govorici? Marjanka in Veronika Kremžar, Janez Zorec, Andrej Fink in njegov brat Marko – in zdaj ta petkov večer Katica Cukjati. Kdo more reči, da za "seme izkrvavelega naroda", razpršeno po vseh celinah, ne molijo tudi naši rajni, ki so morali nasilno s sveta . . . (Vinko Beličič, MLADIKA 7 / 8, 1981, Trst)

ugotovili, da se je – po številu majhen narod – spremenil v Slovenijo v svetu. Pesimisti in nestanovitneži bodo to dejstvo lahko doživeli le kot opazovalci. Realisti in dosledni Slovenci pa kot soustvarjalci, ki so dočakali uresničitev dolgoletnih hrepenenj.

Pred dnevi me je prijetno presenetilo pišmo inte-

lektualca iz domovine. Takole zaključi svoje vrstice: "Vse kaže, da svet ne verjame več v demokracijo, v naši Sloveniji je to še bolj opazno . . . Vendar pa jaz čedalje bolj pričakujem svobodo in pravico. V veliko tolažbo mi je zavest, da v tem upanju nisem sam; veliko nas je tistih, ki pričakujemo svobodo . . ."

Škofja Loka s svojim gradom je tudi ena izmed postaj nečloveškega mučenja vrnjencev v juniju 1945. Škofjeloški izseljenski piknik naj bi danes zameglil grozni spomin na tiste dni . . .

Prošnja za pravo besedo

*Tudi dan, ki se zdajle začinja,
potrebuje besede
pozdrava in zahvale;
potrebuje besede
odločitve in odklonitve,
potrebuje besede preudarka.
Daj mi prave besede!*

*Živimo in mislimo,
se odločamo in molimo,
kaznujemo in ljubimo
v besedah in z besedami.
Te so lahko močnejše,
bolj prodorne in nevarne
kot pa dejanja.
Daj mi besede ljubezni!*

*Besede lahko povezujejo,
lahko zdravijo in tolažijo,
lahko pa tudi sejejo razdor,
sekajo rane in ubijajo.
Lahko učijo in pojasnjujejo,
lahko lažejo in zapeljujejo.
Daj mi besede resnice!*

*Ko sem govoril,
je beseda izrečena
in tako nad njo
nimam nobene moči več.
Zdaj živi svoje lastno življenje,
ki pomaga ali uničuje.
Ne morem je več ujeti,
zvezati ali poklicati nazaj.
Daj mi besede življenja,
da mi nocojšnji večer
ne bo treba obžalovati nobene besede!*

PAUL ROTH

BRANKO ZOPET AVSTRALSKI PRVAK

BRANKO TOMAŽIČ - SRNEC je ponovil lanskoletni uspeh in si je znova pridobil naslov avstralskega prvaka solista na klavirsko harmoniko v skupini nad šestnajst let. Letos je bilo tekmovanje v prireditvi Accordion Association of Australia v dvorani sydney-ske univerze od 11. do 15. maja z okoli 150 tekmovalci iz vse Avstralije.

S partnerjem **Markom Wallace-m** je Branko dosegel tudi prvo mesto v duetu. Tako je potrdil prejšnje uspehe in nadaljni razvoj svojega izrednega glasbenega talenta.

Branko je na tekmovanju igral odlomek iz Straussovega "Netopirja" in njegova tonsko čista ter dinamična interpretacija mu je zagotovila prvo mesto. V duetu pa je s partnerjem zaigral sonatino iz sodobne skladbe Holffielderja.

Igranje harmonike je bilo vedno popularno za ples in muziko polk in valčkov. Še posebno je bilo priljubljeno v alpskih deželah. V zadnjih petdesetih letih z novimi konstrukcijami in tehničnim izpopolnjevanjem pa postaja harmonika vedno bolj tudi glasbilo za igranje klasične glasbe.

Branko je na vprašanje, kako je dosegel tako velike uspehe, skromno povedal, da ima veliko veselje in da mnogo igra, okoli štirideset ur tedensko. Hvaležen je svojemu učitelju g. **Heinzu Debernigu** iz Ringwooda, ki je vsekakor eden najboljših učiteljev harmonike. Saj ni tekmovanja, da ne bi kdo njegove glasbene šole dobil prvega mesta.

Letos bo Branko dovršil srednjo šolo. Po maturi bo odšel na višje glasbene študije v Kanado in ZDA. Tam

se bo izpopolnil v igranju jaza in klasične glasbe za dosego vrhunskega mojstrstva. Tekmovalni uspeh mu zagotavlja pouk pri enem svetovnih mojstrov in so dogovarjanja že v teku.

Vsi se veselimo Brankovega velikega uspeha in dobro se nam zdi, da je izšel iz vrst avstralskih Slovencev tak talent. Čestitamo in mu želimo mnogo sreče pri študiju in v življenju! Enako čestitamo tudi staršem, saj bi se brez njih razumevanja in pomoči Branko gotovo ne mogel razviti v prvaka.

D. C.

MLADINSKI KONCERT

... že osmi v vrsti vsakoletnih koncertov melbournskega verskega središča, bo letos NA NEDELJO 29. AVGUSTA popoldne v Baragovi dvorani v Kew. Dobiček prireditve je zopet namenjen Skladu za bodiči DOM POČITKA.

Nastopa slovenska mladina z glasbenimi in pevskimi točkami, skupinsko ali posamič. Pohitite s prijavitkami, ker bodo zadnji prijavljenci prišli v poštev le, če trajanje koncerta še ne bo izpolnjeno. Svoj spored predložite do konca julija, da ga uskladimo v celoto in ne bo ponavljanja istih pesmi.

Kot prvi je obljubil nastop naš avstralski prvak Branko Tomažič—Srnc. Enako pevski skupini Glasniki in adelaidski mladinski zbor. — Naj bo tudi letošnji KONCERT lep kulturni uspeh!

P. Bazilij

Kristjani brez Cerkve

KRISTUSOVA CERKEV je že v apostolskih časih doživela vse krize in preizkušnje, ki so jo zadele v njenem poznejšem dvatisočletnem potovanju po svetu. Tako je doživela tudi usodo kristjanov brez Cerkve. Gre za kristjane, ki o sebi trdijo, da so verni, da so ne samo krščeni, temveč da prejemajo tudi svete zakramente, vendar da s Cerkvijo ne soglašajo, da ne soglašajo z učiteljstvom Cerkve, to je s papežem in škofi.

Sveti Pavel pozna takšne kristjane, ko svari npr. Galačane: "Čudim se, da se od njega (Boga Očeta), ki vas je poklical po milosti Kristusovi, tako hitro obračate k drugemu evangeliju; sicer to ni drug, razen da so nekateri, ki vas motijo in hočejo preobrniti evangelij Kristusov . . . Kakor smo poprej rekli, tudi zdaj znova pravim: Če vam kdo oznanja drugačen evangelij, kakor ste ga prejeli, bodi zavržen" (Gal 1).

Kakor takrat tako imamo tudi danes kristjane, ki oznanjajo drugačen evangelij, kot ga oznanja Cerkve v osebi papeža, škofov in koncila. Te sodobne kristjane bi po zgledu političnih sil mogli posaditi na desnico in na levo.

KRISTJANI NA DESNI

Na desnici bi bili francoski nadškof Marcel Lefebvre in njegovi pristaši. O tem škofu je znano, da se je udeležil zadnjega koncila. Toda že na zasedanjih samih in še bolj po zaključku koncila je hodil svoja pota. Odklonil je razne nauke koncila, posebno vidno pa liturgične reforme. Ostal je pri maši, kot je bila pred koncilom. Ostro nastopa zoper ekumenizem in razne druge nauke II. vatikanskega koncila. Po svojem nauku je rigorist (strogih pogledov) in ostro kritizira škofove in tudi Vatikan, češ da so popustljivi v nauku in v cerkveni disciplini.

Tako je 1981 za binokli očitil škofom, da dopuščajo, da katoliški duhovniki obhajajo liturgijo skupaj s protestantskimi pastori in da ponekod učijo celo pornografijo. V svojem govoru je dobesedno trdil: "Duhovniki se formirajo v modernističnih idejah, v liberalnih idejah, ki jih širi rimska kurija po zadnjem koncilu. Smo pri samouničanju Cerkve in to deloma po zaslugi rimskih kongregacij, ki bi morale braniti vero, toda je ne branijo več. . ."

Ta škof ima svoje privrženke predvsem v Franciji in v Švici. Tam ima svoje bogoslovno semenišče v mestu Ecône. Leta 1981 je za binokli posvetil osem novih

mašnikov, čeprav bi tega ne smel, ker ga je papež Pavel VI. suspendiral "a divinis" in sedanji sveti oče tega ni preklical, čeprav se je z Lefebvrom srečal. Švicarski škofje so lani znova obsodili Lefebvrovo samovoljno ravnanje in opozorili, da je podeljevanje svetih zakramentov od njegove strani nedopustno.

Tudi drugod po svetu ima Lefebvre svoje simpatizerje, ker jim ugaja njegova strogost, antiekumenizem in poudarjanje tradicije. Toda četudi ima škof Lefebvre v marsičem prav, nima prav v uporabi zoper Cerkveno hierarhijo, zoper zadnji koncil. Zato so tudi njegove zdrave ideje gnile, ker Cerkve je nevesta Kristusova. Kdor nje ne spoštuje, tudi Kristusa ne spoštuje.

KRISTJANI NA LEVI

Na nasprotni strani stojijo kristjani, ki so tudi brez Cerkve, le iz nasprotnih stališč. Gre za kristjane, ki se sami nazivajo "leve kristjane". Na Slovenskem so se svoj čas imenovali "krščanski socialisti". Danes se takšni kristjani imenujejo tudi "kristjani za socializem". Najdemo jih po vseh krščanskih deželah bolj ali manj številne, bolj ali manj organizirane.

Njih značilnost je, da vidijo rešitev vseh problemov človeške družbe v marksizmu pod vodstvom komunistične partije. Po njihovem prepričanju so vse druge ideologije odpovedale, rešitev nudi le marksizem.

Za slovenske "leve kristjane" je Edvard Kocbek že leta 1941 zapisal: "Slovenski narod se more življenjsko in duhovno rešiti le v socializmu" (Pred viharjem). Do tega pa ne more priti samo od sebe, temveč je potrebna revolucija. Zaradi tega znova sklepa Kocbek: "Kaj moramo storiti mi kristjani? Pridružiti se moramo progresivnemu taboru okrog njegovega avantgardnega jedra" (t.j. okrog komunistične partije). To so slovenski krščanski socialisti tudi storili. S kakšnimi posledicami, priča zgodovina.

Podobno mišljenje gojijo še danes številni kristjani v Italiji in drugod po svetu. Pravijo, da jim gre za reševanje družbenih vprašanj in ne za svetovnonazorske opredelitve. Zaradi tega se imajo še vedno za verne kristjane. V dokaz tega tudi javno prejemajo svete za-

kramente, pišejo pisma škofom in trdijo, da so kristjani.

Kaj reči? To, da oznanjajo drugačen evangelij, kot ga oznanja Cerkev. Od enciklike "Rerum novarum" leta 1891 dalje je Cerkev vedno učila, da je marksistično gledanje na človeka in človeško družbo nezdržljivo s krščanskim nazorom. Poleg tega so marksisti povsod tam, kjer so prišli na oblast, tudi v praksi pokazali, kako pojmujejo človeka in njegove pravice: povsod so legalizirali razporoko, splav, uvedli obvezno ateistično vzgojo mladine, odvzeli državljanom mož-

MI na poraženem bregu in oni na zmagovitem – oboji smo usodno prikovani na tisto petletje. (Pisatelj misli s tem na leta 1941-1945. Op.ur.) Boj med nami traja dalje, ne več za oblast, marveč za resnično podobo naših medvojnih let. Mi smo spremljevalci zgodovine, nismo njeni dohajalci. Odstrgavati prevleko, ki so jo nanegli zmagovalci; in jo v strahu, da bi resnica o krivdi enih in drugih zasijala skozi in ne bila več mikavna za njihov naraščaj, še kar naprej nanašajo!

Žal je to naše delo z roba zmeraj težje, saj imamo proti sebi celo koga tistih, ki so nam nekoč kazali kvišku: "Dominus vobiscum" – in mi njim: "Et cum spiritu tuo". Letos je moja rojstna župnija slavila sedemsto petdeset let življenja. Ob tej priložnosti so izdali lično, bogato ilustrirano knjižico s predgovorom nekdanjega tamkajšnjega kaplana in potem župnika Srečka Polaja (ime je spremenjeno. – Op. ur.), ki živi danes kot upokojenec na drugem koncu škofije. Pogrelo me je, ko sembral: "Cerkev v . . . ski dekaniji je bila za časa NOB ves čas prisotna in je sodelovala pri naporih za našo osvoboditev. Duhovniki so ves čas vršili svoje poslanstvo po vseh župnijah osvobojenega ozemlja." Kakšna idila! Kakšna harmonija! bo zklinal, kdor bo verjel.

Jaz pa bi Polaju, da ga imam pred sabo, tole rekel: "Srečko, bolje od mene veš, koliko duhovnikov je

nost politične in ideološke opozicije. . . Z eno besedo: uvedli so ateistično diktaturo. Kako obupen je boj zoper slično diktaturo, priča sedaj "Solidarnost" na Poljskem.

Gre torej za kristjane, ki so se postavili izven Cerkev, ki so ostali brez Cerkev. Kajti Kristusova Cerkev je njegovo skrivnostno telo, ki ima lahko tudi ude bolne, ki pa ne morejo več biti v telesu, če se ločijo od vidne glave. To je spoznal že sveti Avgustin, ki je zapisal: "Ubi Petrus, ibi Ecclesia!" Kjer je Peter, tam je Cerkev!

KAZIMIR HUMAR

Odstrgavati prevleko...

. . . ska dekanija spomladi 1941 imela v svojih trinajstih župnijah. Okoli dvajset. Osebo si jih poznal od prvega do zadnjega in se gotovo še vseh spominjaš. Ne boš menda zanikal, da jih je bilo v letih 1942 in 1943 po mučenju sedem ubitih, trije so odšli v begunstvo, dva pa sta bila 1949 obsojena na smrt z ustrelitvijo, češ da sta bila med vojno izdajalca, po osvoboditvi pa hujskača proti ljudski oblasti. Dobro tudi veš, da ni tista dvanajstotica nič manj čutila slovensko, socialno in svobodoljubno, da pa je bila proti stalinističnim metodam in brezbožnim ciljem revolucije – ti bi rekel NOB – in je to zadržanje trdo plačala.

Da mu to na štiri oči porečem, kaj bi mi odgovoril? Ali da je tisto zato napisal, da bi bila knjižica oproščena prometnega davka? Ali zato, da bi se odločil za "red zaslug za narod s srebrnimi žarki"? Na pokoncilskega duha se vsekakor ne bi mogel sklicevati, zakaj tudi zgodovinska resnica je ena tistih, ki nas po evangeljskih besedah osvobajajo – zlasti če je v vsej svoji tragiki tako blizu, da ima še živeče pričevalce.

Goljat je trdega in prostranega čela, toda če bo David pazljivo prožil fračo, mu ga vsaj okruši lahko.

Iz knjige "Leto borove grizlice", Celovec 1981
VINKO BELIČIČ

Kolikor jezikov znaš —toliko mož veljaš!

ALEKSANDRA L.
CEFERIN

TAKO se glasi star slovenski pregovor, ki zdaj pridobiva veljavo tudi v Avstraliji. Smo pred razpravo o novi vladni politiki za upoštevanje razvoja iz ene v mnogojezikovno avstralsko družbo.

Letos v marcu je bil imenovan Zvezni senatni odbor za šolstvo in umetnost, ki bo javno razpravljalo o uvedbi državne jezikovne politike v Avstraliji. Tu ni samo vprašanje poučevanja angleščine in okoli ene stotine jezikov etničnih skupin, poleg petdeset aborigenskih jezikov in dialektov. Tu je vprašanje uporabe jezikov na delu, v uradih, zdravstvenih in dobrodelnih ustanovah, v tisku, pri radiu in televiziji. Precej je že doseženo, vendar še vse premalo in zaenkrat brez smotrne koordinacije. Mnoge dobre iniciative so ovirali birokrati z izgovori na pomanjkljivosti navdili in podobno.

Ni pričakovati takojšnjih in tudi ne vseh rešitev, a važno je, da se začne. Poudarek je na določitvi nacionalne jezikovne politike po sprejemljivih programih, na zagotovitvi finansiranja in na praktičnem izvajanju po vrstnem redu važnosti. Na eni strani obstoja težnja za ohranjanje in osveščanje materinega jezika ter kulture; po drugi strani pa je v korist celokupni avstralski družbi, da se tako izločajo prevelike razlike in protislovnosti.

Kot prispevek debati je zvezno ministrstvo za šolstvo v maju izdalo pregledno poročilo o nacionalni jezikovni politiki.

Pravtako bodo v teku druge polovice tega leta mnoge jezikovne, šolske, etnične in druge zainteresirane organizacije kot tudi mnogi posamezniki posredovali svoje predloge zgoraj omenjenemu senatnemu odboru.

Ethnic Communities' Council (Vic.) je ob koncu maja pripravil dobro organizirano dvodnevno konferenco. Govorili so strokovnjaki svojih področij, po debati pa so sledili sklepi z glasovanjem. Podobne konference bodo tudi po drugih glavnih mestih v mesecu juniju, zvezna pa bo oktobra v Canberri.

Na omenjeni konferenci je govoril tudi novi viktorijski minister za etnične zadeve, Hon. P. Spyker, in obljubil vso podporo.

Minister se je osebno predstavil in povedal, da je bil star trinajst let, ko je s starši prišel iz Holandije, zato iz lastne izkušnje pozna težave naseljevanja. Govoril je o reorganizaciji svojega ministrstva, ki bo izvršena v teku pol leta. Glavne spremembe bodo naslednje: dolžnosti emigracije prevzame ministrstvo za zaposlitev; svetovalni odbor za etnične zadeve je ukinjen in ga bo nadomestila komisija za etnične zadeve (Ethnic Affairs Commission), ki je odgovorna samo ministru. Komisijo bodo sestavljali direktor, dva poddirektorja in deset komisionerjev (delno zaposleni), ki bodo v stikih z etničnimi skupinami.

V predlogih je pričakovati različna vprašanja. Tudi glede angleščine so potrebne reforme. Omenim naj samo eno in to je postopna odprava "cehovske" angleščine uradnega žargona administracije, sodstva. Ta jezik je nujno treba tako prečistiti, da bo postal razumljiv osebam z običajno angleščino in da lahko vsak, ki podpiše dokument, tudi razume kaj podpiše.

Angleščina je tukaj državni jezik, edini jezik za skoraj štiri petine celotnega prebivalstva. Mladina etničnega porekla potrebuje izobrazbo na taki stopnji, da se lahko polno vključi v avstralsko družbo. Ni toliko vprašanje komunikacije, kot pa enakih možnosti vsestranskega udejstvovanja.

Z boljšim znanjem angleščine si pridobijo novonaseljenci večjo izbiro pri delu in izboljšanje življenjskega standarda. Avstralske oblasti nudijo razne tečaje po okrajih, nekatere industrije v svojih prostorih po delu; potem so še dopisne šole in tečaji po radiu. Vendar na splošno ni zadovoljivo. Mnogi novonaseljenci se težko učijo, nekateri nimajo časa, ker težko preživljajo družino. Večinoma si ob delu in v svoji okolici naberejo toliko besednega zaklada, da nekako izhajajo. V važnejših primerih si morajo pomagati s prevajalci.

Mlajša generacija v Avstraliji nima toliko problema z angleščino. Tu je bolj potreba za ohranitev materinega jezika. Za to je že precej poskrbljeno. Vsakdo izmed naše mladine ima na voljo učenje slovenskega jezika in kulture na osnovnošolski stopnji pri slovenskih verskih središčih in klubih, ki vzdržujejo svoje etnične šole. Srednješolcem pa Avstralija nudi pouk ob sobotah na bližnjih šolskih središčih in ocena se všteje v letno spričevalo kot redni šolski predmet.

V Melbournu in Sydneyu lahko iz slovenščine tudi maturirajo. Dvojezično poučevanje, šolski curriculum, sodelovanje učiteljev, staršev in študentov, prevajanje . . . vsa ta delovanja so tesno povezana na ohranjanje in razvoj jezika.

Slovenski tisk kakor radio sta prispevek dvojezičnosti; televizija pa prispeva širšemu razvoju multikulturalizma.

Za vsako večjo odločitev so potrebni dobri podatki. Mnogi, ki pridejo iz Jugoslavije, mešajo pojme državljanstva, narodnosti in jezika. Tako poleg napak, ki jih uradni zbiralci podatkov napravijo, v popisih mnogokrat ni pravih odgovorov na vprašanja. Skratka stanje, ki ni v pomoč dostikrat upravičenim zahtevam, kot sem že večkrat pisala.

TABELA št. 1 – uporaba jezikov po starosti – je izdelana s popravki popisa prebivalstva leta 1976. (Vir: Dr. C. Price, Dept. of Demography, ANU, Canberra, May 1982). Poleg napak, ki so znane, je statistik očitno imel take težave, da je zajel v eno skupino, a ni imel boljšega izhoda.

V TABELI št. 2 – avstralski otroci rojeni izven Av-

stralije (ali njihovi starši) – , ocenitev za leto 1981 (Vir: Dr. C. Price, kot zgoraj), so zbrani podatki o državah, iz katerih so prišli naseljenci in so bolj zanesljivi.

Danes je v Avstraliji okoli dvajset tisoč naseljenecv slovenskega rodu. Letos obiskuje pouk slovenščine okoli 300 učencev. Le etnične šole po naših verskih središčih imajo stalno število učencev, dočim obisk v državnih šolah in etničnih šolah po klubih polagoma pada. To ni ugoden položaj ob upoštevanju možnosti, ki jih ima slovenska skupnost v primerjavi z drugimi.

Seveda ni stati ob strani. Pritoka iz Slovenije ni in ni nanj niti računati. Zbrati je podatke glede na našo številčnost, krajevno razpršenost, starostne strukture. Ugotoviti ali smo v krizi informiranja, ali v osipu, ki izhaja iz nizke osveščenosti na prehodu iz prve v drugo in tretjo generacijo.

Za močnejše skupine je bil v zadnjem letu pod pritiskom velikega števila kandidatov odobren denar za visokošolski študij. Sicer Slovenci številčno nismo močni, vendar bi sedanji srednješolski vpisi bili lahko višji. Z večjim številom bi lahko upravičeno tudi mi postavljali nove zahteve.

TABELA 1	STAROST:				
	5–14 let	15–24	25–34	35–59	60 +
JEZIK:					
Italijanski	86,480	73,484	63,538	159,081	37,810
Grški	62,691	38,947	48,785	89,336	14,717
Srbski, hrvaški in slovenski	15,478	16,161	26,252	41,036	6,061
Makedonski	3,108	3,397	2,859	5,279	1,418
Drugi jeziki	...	...	...	...	...
SKUPAJ:	284,352	269,453	301,694	575,867	159,047

TABELA 2	STAROST:			
	0–4 let	5–9	10–14	Skupaj
ROJSTNI KRAJ:				
Italija	22,506	38,064	51,554	1.112,124
Grčija	16,380	31,433	40,468	88,281
Jugoslavija	17,167	24,226	19,921	61,314
Drugi	...	...	...	...
Rojeni				
v prekomorju:	290,059	371,409	407,230	1.068,698
Rojeni v Avstraliji:	841,876	904,767	908,042	2.654,685
VSEH SKUPAJ:	1,131,935	1.276,176	1.315,272	3.723,383

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v pisarno in stan za cerkvijo!)

Telefon: (02)637 7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
Telefon: (02)682 5478

SLUŽBE BOŽJE v pri Sv. Rafaelu v Merrylandu so vsako nedeljo ob 9:30 dopoldan, ob sobotah pa ob sedmih zvečer. Ta sobotna maša velja že za nedeljsko. Spoved morete opraviti vsakič pol ure pred mašo.

Rojake lepo vabimo, da se poslužujejo naše slovenske cerkve. Zanje je bila zgrajena — naj služi temu namenu! Res je prav, da je vsakdo včlanjen v farno občestvo svojega kraja, toda občasno pa naj bi prihajali tudi v slovensko cerkev. Morda vsaj enkrat na mesec tisti, ki ste daleč. Vsi od blizu pa ste vabljeni vsako nedeljo ali čim bolj pogosto.

Zanimivo je, da kar precej ljudi drugih narodnosti obiskuje našo cerkev skoraj redno in z velikim zadovoljstvom — kar precej naših ljudi pa se lastne cerkve tako nerazumljivo, "boji", jo ignorira in se jo izogiba. Nezdrav pojav, ki težko najde izgovor.

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo v nedeljo 13. junija ob petih popoldan v Vila Maria. Ta dan je praznik Svetega rešnjega Telesa in Krvi. Kakor lani bo tudi letos ob dveh v stolnici sv. Frančiška Ksaverija evharistična pobožnost s procesijo po okoliških ulicah. Skupno s svojim slovenskim duhovnikom se gotovo udeležite te slovesnosti! Pozneje, ob petih, pa bomo z našimi lepimi telovskimi pesmimi proslavili evharističnega Kralja tudi pri naši maši v Vila Maria kapeli. — V juliju bo slovenska služba božja na nedeljo 11. julija.

CANBERRA ima slovensko mašo v nedeljo 20. junija v Red Hill-u ob šesti uri zvečer. Nato pa spet na nedeljo 18. julija.

BRISBANE pride za slovensko mašo na vrsto v nedeljo 25. julija. Ob šestih zvečer v St. Mary's, South Brisbane, vogal Peel in Merivale Sts. Po maši običajna čajanka v sosednem poslopu.

NEWCASTLE ima slovensko mašo v nedeljo 29. avgusta ob šestih zvečer v Hamiltonu. Po maši čajanka.

TELOVO, praznik Sv. rešnjega Telesa in Krvi, je letos na drugo junijsko nedeljo, 13. junija. Pri naši nedeljski maši bo tudi češčenje Najsvetejšega z blagoslovom. Telovo je gotovo eden najlepših praznikov, ki nam obuja veliko dragih spominov. V predvojnih razmerah smo ga obhajali po Sloveniji s procesijo, pa naj bo po mestih ali vaseh, med hišami z razsvetljenimi okni in z zelenjem okrašenimi zidovi, ali pa med njivami in travniki. . .

PRAZNIK SRCA JEZUSOVEGA bo v petek 18. junija. Nanj se bomo pripravljali s tridnevnicco, od srede do petka (od 16. do 18. junija). Vse tri večere bo maša ob sedmih. Vsi ste vabljeni, saj se imamo veliko zahvaliti božji Ljubezni, ki nas obsipava s tolikimi milostmi in dobrotami. Imamo pa tudi veliko prošenj do Srca Jezusovega v teh razburkanih časih. Se nam boste pridružili? Kdor pa ne more v cerkev, naj opravi kratko molitev v čast in zadoščenje božjemu Srcu doma. Priporočam, da ima vsaka družina na vidnem mestu podobo Srca Jezusovega.

Že več let zapored omenjam posvetitev naših družin Srcu Jezusovemu. Zdaj ob bližnjem prazniku to vabilo zopet ponavljam. Žal je bil doslej odziv res malenkosten. Toda vsi, ki so se za posvetitev odločili, so božjemu Srcu hvaležni za številne dobrrote, ki so jih prejeli, odkar so Jezusa izvolili za častnega Gosta v svoji družinski sredi.

40—URNI POST v prid lačnim bomo v naši skupnosti organizirali tudi letos in sicer konec tedna od 18. do 20. junija — od osme ure v petek zvečer do nedelje opoldan. Vodstvo oz. organizacijo te naše akcije je zopet prevzel Henry Stariha. Vse naprošam, da ste radodarni, ko vas pride mladina poprosit za sponzorstvo. Pri akciji namreč lahko sodelujete na dva načina: da se postite in si poiščete čim več sponzorjev; ali pa da sponzorirate osebo, ki se je namenila postiti v pomoč lačnim.

RADIJSKA ODDAJA v priredbi našega verskega središča bo zopet v nedeljo 20. junija ob 7:30 zvečer. Zanimajte se za slovenske oddaje in povejte svoje mnenje, da bodo prireditelji in napovedovalci vedeli za vaše želje. Nič ne pomaga kritika na nepravem mestu! Če vam v oddajah kaj upravičeno ni všeč, se ne bojte pisati na vodstvo in izrazite svoje misli! Naslov je: SBS—2EA — Slovenske oddaje, P.O.Box 21, Sydney, 2001.

NAŠA DVORANA napreduje, počasi pa gotovo. A ko boste to brali bomo spet prekrizanih rok sedeli pri prazni blagajni in čakali nadaljnjih darov. Dela zadnjih treh mesecev in pol so dala stavbi precej drugačen videz. Stene na treh straneh so končane. Balkon dvorane je pripravljen za cement, enako plošča nad servirnim prostorom in pa nad vhodom v kletne prostore. Prostori ob odru in za odrom so ometani, razen velike sobe pod odrom ter hodnika ob kuhinji in za odrom.

Da si boste lažje predstavljali, kaj je že narejeno, nameravamo v bližnji bodočnosti napraviti "open

house": sami boste lahko videli, kaj je že za nami in kaj seveda še manjka do dograditve.

Glede strehe smo dobili ponudbo rojaka, ki je po poklicu strešni mojster. Vse delo nam napravi zastoj (seveda s pomočjo prostovoljnih pomočnikov), naši stroški bodo le za material. A trenutno nimamo niti denarja za material . . . Čakamo na nove darove, zlasti od tistih, ki pri gradnji dvorane še nimajo svojega deleža.

P. EVGEN, ki je pomagal našim verskim središčem z dušnopastirskim delom, odhaja sredi junija preko Amerike in Evrope nazaj v svoj afriški misijon. Hvaležni smo mu, da je žrtvoval svoj dopust za delo med nami. Marsikdo je v osebnem stiku z njim in ob njegovih predavanjih dobil popolnejšo sliko, kaj pomeni misijonsko delo in kako smo ob njem lahko tudi mi soudeleženi. Pater je naš sydneyjski misijonski posinovljenec. Upam, da se bodo vezi, ki jih je v tem času utrdil z nami, nadaljevale tudi po njegovem odhodu. On bo ostal v zvezi z nami, mi pa ga bomo odslej še zvestejše podpirali pri njegovem delu: z molitvijo in z darovi. Patru Evgenu želimo mnogo misijonskih uspehov tudi v bodoče!

IZ NAŠE KRSTNE KNJIGE:

Dajana Milka Mikuletič, Croydon Park. Oče Franc, mati Neva r. Volk. Botrovala sta Toni Fatur in Dana Seles – Sv. Rafael, 8. maja 1982.

David Car, Doonside. Oče Karlo, mati Marija r. Posel. Botrovala sta Štefan in Nežka Car – Sv. Rafael, 15. maja 1982.

Michael Kraynik, Mittagong. Oče Milan, mati Maria r. Pizzi. Botrovala sta Luciano Pizzi in Helena Mavrič – Mittagong, 22. marca 1982.

Iskrene čestitke otrokom, staršem in botrom!

IZ NAŠE POROČNE KNJIGE:

Sarah Rudolf, hčerka Dušana in Gabrijele r. Brinšek, ter **Michael Dimon**. Priči sta bila Benny Marr in Elizabeth Robuck. – Strathfield, 25. aprila 1982.

John Truden, sin Ivana in Jožefe r. Ponikvar, ter **Suzana Šajn**, hčerka Franca in Angele r. Urh. Priči sta bila John Mivec in Miriam Jaksetič. – Sv. Rafael, 17. aprila 1982. Poroka je bila z mašo.

Marija Rakušček, hčerka Franca in Silvije r. Semper, ter **Brian Roy Hector**. Priči sta bila Tony in Kathlyn Marney. – Sv. Rafael, 1. maja 1982.

Vsem trem parom želimo veliko božjega blagoslova na njih novi življenjski poti!

NAŠI POKOJNI:

V petek dne 30. aprila 1982, nekaj minut po polnoči, je na svojem domu v Fairfieldu umrla **KARLA TWRDY** r. Mihelin. Rodila se je 28. septembra 1906 v Novem mestu kot hčerka Andreja in Marije r. Hribar. Leta 1934 se je v Novem mestu poročila z Rihardom. Tvrđyjeva družina je prišla v Avstralijo 12. decembra 1949 na ladji "General Black" Poleg moža zapuščala pokojnica sina Draga ter hčerki Milico in Jožico, do-

čim sta dva otroka – Slavica in Silvo – umrla v otroški dobi. Prva maša zadušnica je bila za pokoj njene duše opravljena na predvečer pogreba (na nedeljo 2. maja), pogrebna pa v ponedeljek 3. maja. Nato smo zemske ostanke blage pokojnice iz slovenske cerkve spremili na slovenski del pokopališča Rookwood, kjer je v grobu št. 53 našla svoj zadnji zemski dom.

Gospa Karla je bila žena močne vere. To vero, ki jo je prejela že kot otrok od svojih staršev, je obdržala neomajano vse svoje življenje. Ljubila je sveto mašo in je ni zlepa opustila, razen če jo je k temu prisilila bolezen, katero je vdano prenašala zadnjih osem let. Če pa ni mogla k maši, je molila na domu. Svoje molitve in trpljenje je darovala za duhovni in telesni dobrobit svojih otrok, vnukov in sorodnikov. Duhovno hrano je črpala iz verskih knjig in časopisov in vsa leta je bila tudi vneta, naročnica MISLI. Sploh je imela veliko ljubezen do slovenske knjige. Ustvarila si je lepo knjižnico, ki jo je z upravičenim ponosom rada pokazala obiskovalcem. Na njenem domu je bil vsakdo zares dobrodošel, zlasti pa še slovenski duhovnik. Saj je bila vsa leta zgledna članica naše verske skupnosti. Imela je usmiljeno srce in je pomagala po svojih močeh prav povsod, kjer je bila potreba: nobene naše narodne ali verske akcije ni bilo, pri kateri bi pokojnica ne sodelovala.

Zelo lepo je bila pripravljena za odhod v večnost. V svojem življenju je redno molila za srečno zadnjo uro, v boleznih pa je večkrat prejela zakrament sv. maziljenja in komaj nekaj dni pred smrtjo tudi sv. obhajilo na domu. Njena pogrebna maša je bila pravo zmoglaslavje. Zanj v resnici veljajo besede sv. Pavla, ki je napisal proti koncu življenja, da je dober boj dobojeval in vero ohranil, zato pa upravičeno pričakuje kot plačilo krono zveličanja. Velika udeležba pri pogrebu pa je pokazala, kako je bila pokojnica splošno spoštovana in priljubljena.

Možu, sinu, hčerkama, vnukom ter ostalim sorodnikom naše iskreno sožalje! Pokojnice se radi spomnimo v svojih molitvah!

V nedeljo 2. maja je v Lidcombe State Hospital-u umrla **PAVLA SULIČ** r. Gorjan. Rojena je bila 20. junija 1893 v vasi Vogersko (pri Gorici) kot hčerka Jožeta in Frančiške r. Bolk. Mož Viktor ji je umrl pred desetimi leti v Egiptu, kjer je večji del svojega življenja preživela tudi pokojnica. Lansko leto je od tam prišla na obisk k svoji hčerki Luciji por. Kijurina, ki živi v Sydneyu (Wiley Park). A kmalu po prihodu je zbolela in obležala. Pred smrtjo je bila previdena s svetimi zakramenti in tako okrepcana za pot v večnost. Pogrebna maša je bila v torek 4. maja v Lidcombe, pokopana pa je bila na katoliškem delu pokopališča Rookwood.

Iskreno sožalje sorodnikom, pokojnici pa večni mir in počitek pri Bogu!

P. VALERIJAN

Ob zlati maši

Sydney, 25. aprila 1982

Sicer bo čas jubileja šele v juniju, a ker smo vedeli, da jo bo zlatomašnik DR. IVAN MIKULA – kakor vsako leto – zopet popihal v Evropo, smo se zbrali na nedeljo 25. aprila v sydneyski slovenski cerkvi sv. Rafaela, da predčasno proslavimo visoki mašniški jubilej. Ta večni popotnik se menda ne bo nikjer ustavil. Par krat nas je že potegnil za nos – lani še prav posebno – da “odhaja za vedno v Evropo”, pa se kot lastovka spet vrača v sončno Avstralijo. Tu že vsa dolga leta obiskuje rojake in se kljub letom ne ustraši dolgih potovanj na zapad in na sever. Prav izjemno je, če ga najdeš doma v Sydneyu tistih nekaj mesecev leta, ko ni v Evropi . . .

Dr. Mikula je bil rojen 29. oktobra 1904 v Ločah ob Baškem jezeru na Koroškem. Po končani gimnaziji je vstopil v celovško bogoslovje. V tistih letih je tudi pesnikoval in gotovo je ena njegovih najlepših “Rož, Podjuna, Zila . . .”, ki je skoraj ponarodela in jo je uglasbil Pavel Kernjak.

Kot nadarjenega študenta ga je škof poslal v Rim, kjer je stanoval v Germaniku, študiral pa na Gregorijanski univerzi. Tam je tudi doktoriral iz filozofije. Bil je sošolec poznejšega zagrebskega nadškofa Alojzija Stepinca. Dne 29. junija 1932 je bil v Celovcu posvečen v duhovnika, pri novi maši v rojstni župniji pa mu je pridigal koroški rojak, ljubljanski mučeniški škof dr. Gregorij Rožman. Nato je kaplanoval v Železni Kapli in v Borovljah, bil šest let župni upravitelj v Slovenjem Plajberku, končno pa je postal župnik v Hodišah ob Vrbskem jezeru. Tu je ostal do leta 1952, ko se je odločil za delo med izseljenci. Ladja “Neptunia” ga je pripeljala v Avstralijo, ki je začela dobivati več in več evropskih emigrantov, duhovnikov z znanjem jezikov pa ni imela dovolj. Po obisku glavnih mest se je dr. Mikula najprej odpravil med rojake zlatih rudnikov v Kargoortie, nato pa se za nekaj let na-

stanil v Perthu. Leta 1957 je na željo p. Bernarda prišel na pomoč v Sydney, od koder jr začel obiskovati rojake bližnjih in daljnih naselbin. Zlasti rojaki po samotah se gotovo s hvaležnostjo spominjajo nepričakovanih obiskov slovenskega duhovnika.

Leta so tekla in najbrž se zlatomašnik sam čudi, kako hitro so minila . . .

Ob naši sydneyski zlati maši smo okrog glavnega vhoda v cerkev napravili celo nekak slavolok, ki je za silo predstavljal mlaje in vence v Ločah pred petdesetimi leti, in pa one, ki bodo stali tam ob zlati maši v juniju letos. S kora je ob vstopu zadonela prelepa priložnostna “Zlatomašnik, bod' pozdravljen!” Pri oltarju je zlatomašnika ob spremstvu sestre Danice in Silvije Kužnik – vse tri so bile seveda v narodni noši – pozdravila Margaret Grželj in mu v imenu slovenske skupnosti poklonila šopek rumenih gladiol in zlatega klasja. P. Valerijan je le na kratko orisal zlatomašnikovo življenjsko pot, pridigal pa je po lastni želji dr. Mikula sam – res ima veliko povedati. Ob koncu mašne daritve je iz vseh grl zadonela tudi pesem “Marija, skoz' življenje. . .”. Po maši smo se vsi zbrali k prijetno domačemu pikniku na cerkvenem dvorišču, ob dveh pa smo bili, po stari navadi za takele prilike, vsi povabljeni v cerkev v petim litanijam z blagoslovom.

Udeležba pri zlati maši je bila res lepa. Prisotni so bili ne le sydneyski rojaki, ampak tudi Slovenci iz Wollongonga, Newcastlea, Canberre. . . in celo iz Melbournea ter Brisbana. Vsi skupaj se ob jubileju zahvaljujemo dobremu Bogu za vse, kar je po rokah dr. Mikula v pol stoletju duhovniškega življenja storil v blagor duš. Zlatomašniku k čestitkam pridružujemo iskreno željo: na mnoga zdrava leta in na svidenje! Da se iz Evrope ne bo spet vrnil med nas, pa kar nič več ne verjamemo.

izpod

Triglava

TRAJALO JE skoraj eno leto, da so končno prišli na dan podatki o popisu prebivalstva. Objavilo jih je ljubljansko "Delo" dne 27. februarja.

Po podatkih je bilo stalnih prebivalcev Slovenije v marcu lanskega leta (1981) 1.891.864, od tega pa je Slovencev 90,52%. To se pravi, da se je v osemindvajsetih letih število Slovencev v Sloveniji znižalo za točno 6%!

Viša pa se v Sloveniji stalno število drugih narodnosti. Hrvatov je sedaj 55.625 (2,94%), Srbov 42.182 (2,23%), Jugoslovanov (ti sprejemajo za narodnost le državljanstvo in nočejo veljati za Slovence, ali Hrvate, ali Srbe oz. Makedonce...) je 26.263 (1,39%), Muslimanov 13.425 (0,71%), pa še nekaj Makedoncev, Črnogorcev, Albancev in drugih manjših narodnostnih skupin.

Statistika dokazuje, da se v Jugoslaviji občutno povečuje delež narodnostno neopredeljenih občanov. "Delo" ob tej ugotovitvi nekako zaskrbljeno pravi: "Njih število je sicer v Sloveniji majhno, a se je v primerjavi s prejšnjim popisom vendarle povečalo kar za 48,5%," in je zato "mogoče govoriti o razgrajevanju dosedanje narodne zavesti pri določenem številu občanov. Nastaja nasproten proces, kot so ga naši dedje doživeli pred 170 leti, ob pomladi narodov. . ."

Ta ugotovitev v "Delu" je res naravnost katastrofalna in komentar v istem članku je jasen: "Vzgoje narodne zavesti, narodnega ponosa pri nas ni preveč in peša." Naj bi "Delo" tudi odgovorilo na vprašanje, kdo je temu kriv?

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

TEMELJNI KAMEN za novo cerkev v Kisovcu pri Zagorju ob Savi je 21. marca blagoslovil ljubljanski nadškof dr. Šuštar. Cerkev bo posvečena Fatimski Materi božji, zato so v temelj vzdali tudi kamen iz Fatime na Portugalskem. V cerkvi bo prostora za 180 vernikov. Poročilo ob tem dostavlja: "Cerkev bi bila seveda premajhna, če bi vseh 2594 vernikov tega kraja redno hodilo k maši – in dovolj velika za tistih dvesto, ki niso krščeni in ki tudi živijo na področju župnije."

V **GRADBENIŠTVU** je bilo lani v Sloveniji za 320 milijonov izgub in ob tem je bilo imenovanih sedem podjetij. Cementarno v Anhovem sem že v maju omenil. Na drugem mestu je lendavski Varis z 230 milijoni izgub. V izgubo naj bi ga pripeljale sanitarne kabine, ki so jih začeli izdelovati pred letom, pa niso šle v promet. (To pa ni izuzično neko drugo slovensko podjetje, ki bo letos začelo s proizvodnjo istih kabin. . .) Ljubljanska Izolirka je imela 23 milijonov izgube in za to dolži neustrezno razmerje med cenami bitumena in cenami končnih izdelkov.

Podjetja brez zadostnih rezervnih skladov se obračajo po pomoč na občinske in republiške sklade, ki pa bodo po vsem videzu tudi kmalu prazni. . .

NOVOMEŠKA srednja šola za gostinstvo in turizem je pripravila v začetku marca posebno strokovno posvetovanje o krompirju. Ob zaključku so udeležencem ponudili petdeset okusnih jedi, ki so jih pripravili iz kakih dvajset različnih vrst krompirja. Po poročilu goje v Sloveniji štirideset vrst krompirja in Slovenci ga jedo vedno več. V Sloveniji znaša zdaj poraba že 90 kilogramov na osebo. Kar kmalu bomo dohiteli Nemčijo, kjer pride na prebivalca 110 kilogramov krompirja.

NAŠE UGANKARJE bo to zanimalo. Slovenska ugankarska revija KIH je pripravila tekmovanje za prvenstvo in reševanju ugank. Končna tekma je bila 7. marca in zbralo se je 22 najboljših ugankarjev iz vseh koncev Slovenije. Pomerili so se v reševanju štirih strani različnih ugank. Slovenski prvak je postal Ljubljančan Marko Miklič, drugo mesto je zasedel Venčeslav Langerholz iz Škofje Loke, tretji pa je bil Srečko Ambruš iz Mursko Sobote.

O **HVALOSPEVIH** in dejstvih beremo pod posebno rubriko "Kamenčki" v goriškem katoliškem glasu (18. februarja 1982) tole:

Režiser in kritik Bojan Štih je pri Slovenski Matiči v Ljubljani izdal knjigo z naslovom "Knjiga, ki noče biti requiem". V tej knjigi piše tudi:

"Ljubljanski časopis Delo je od leta 1960 do konca 1980 objavil več kot 15 tisoč vesti o gospodarskih uspehih in urejenih stanjih v tovarnah, ura-

dih in delavnicah; zdaj pa se je naše gospodarstvo razkilo kot hudo škripajoči in zanemarjeni diletantski stroj, ki ga upravljajo komunalni in pokrajinski oligarhi brez kulture, brez znanja, brez izobrazbe in tudi brez sleherne moralne odgovornosti."

Eno pa bi moral Bojan Štih še dodati: "In vsi ti oligarhi (komunalni in pokrajinski in republiški) so partijci."

Hvalospevi partijcem ne spremenijo gospodarskih dejstev.

OB STOLETNICI smrti Janeza Bleiweisa so v nabitno polni dvorani Slovenske matice priredili simpozij. Bil je nekakšna "rehabilitacija" tega velikega Slovenca, ki ni dobil zastonj naslova "očeta slovenskega naroda". Mnogi udeleženci so izrazili svoje mnenje, da so Slovenci doslej obravnavali Bleiweisa vse preveč le v sklopu njegovih odnosov do Prešerna in Koseskega (dr. Bleiweis je poudarjal Koseskega, za Prešerna pa ni imel priznanja). Vse premalo so doslej vrednotili njegovo drugo kulturno-politično delo, ki je bilo za narod neizmerne vrednosti. Njegova prizadevanja za napredek kranjskega kmetijstva, njegova vloga pri napredku naravoslovja, veterinarstva in zdravništva, njegova kulturnoorganizacijska dejavnost . . . vse to in še veliko več je bilo prikazano na tem simpoziju. Vse referate bodo tiskali v posebnem Bleiweisovem zborniku, ki bo izšel pri Slovenski matici v drugi polovici prihodnjega leta.

Simpozij je organizirala Slovenska matica (ustanovljena že leta 1864 in katere predsednik je bil tudi dr. Bleiweis) skupno z Zvezo društev veterinarjev in pa Zvezo zgodovinskih društev Slovenije.

MESTO TRST šteje po zadnjem ljudskem štetju 251.380 prebivalcev, kar je 20.499 manj kot pred desetimi leti. Cela Tržaška pokrajina pa ima 282.579 občanov (17.725 manj kot pri štetju leta 1971).

IN KER SMO že pri Trstu: Nacionalistični nestrpnosti so nahujskali tržaško mladino (večina so bili to dijaki iz nižjih razredov srednjih šol), da je v drugi polovici marca več dni razgrajala po mestu in javno rovala proti Slovincem, proti njihovi globalni zaščiti in proti dvojezičnosti v Trstu. — Kdaj bo prevladala v Trstu iskrena strpnost in konec takihle izgredov?

MED POMEMBNEJŠE slovenske izvoznike se uvršča tovarna igrač "Mehanotehnika" iz Izole. Lani so dali tržišču za nekaj več kot deset milijonov dolarjev igrač, letos pa naj bi izvoz še povečali. Podjetje sodi med najpomembnejše proizvajalce igrač na svetu, saj izvažajo preko šestdeset držav. Vse kaže, da bodo šle igrače tudi letos in v bodoče dobro v promet. Pre-

POTUJETE V RIM? — DOBRODOSLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo,
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

kateri mladi Nmec ali Italijan in Francoz, pa tudi Amerikanec in Kanadčan se bo igral z igračko, ki je bila rojena v "Mehanotehniki".

O NAJSTAREJŠI slovenski redovnici, sestri Andreji Bezeg, ki je večino svojega življenja preživela kot vzgojiteljica v Ilirski Bistrici, smo že poročali. Dne 4. aprila letos je stopila v 104 leto. Pripravili so ji lepo slovesnost in ji poklonili šopek stotreh nageljnov. Žal je blaga sestra komaj mesec po slovesnosti zaključila svojo dolgo zemsko pot: dne 5. maja je zaspala v Gospodu in prejela njegovo plačilo za stoletje zveste službe. Poročilo pravi, da je bil njen pogreb kot zmogoslavna procesija; poleg dveh škofov in velikega števila duhovnikov ter sester jo je spremljala na zadnjo pot nepregledna množica hvaležnih vernikov.

FILM po Jurčičevem romanu "Deseti brat" so nedavno končali v domovini. Pravijo, da je lep uspeh. Zaključili so tudi snemanje celovečernega filma o kmečkem puntu na Tolminskem leta 1713.

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro BRUŠENIH OPALOV in DRAGIH KAMNOV. izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in SREBRNINO
po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

Alex Ross

Dopolnilo velike noči

SKRIVNOST Kristusove daritve na križu, njegove zmage nad smrtjo, njegovega veličastnega odhoda v nebeško domovino – je naravnana v prihod Svetega Duha. Saj jim ga je Kristus apostolom obljubil, ko jim je pri zadnji večerji govoril: "Za vas je dobro, da grem. Zakaj če ne odidem, Tolažnik ne bo prišel k vam; če pa odidem, vam ga bom poslal."

Prihod Svetega Duha je v tesni povezavi z veliko-nočno skrivnostjo. Kristusovo zmago nad smrtjo je mogoče razumeti le tedaj, če Kristusovi apostoli, učenci in posnemovalci živijo po njegovem nauku. Tega pa nihče ne zmore sam od sebe, ker nadnaravne kreposti presega človekove naravne zmožnosti. Brez božje pomoči nihče ne more storiti ničesar nadnaravno dobrega. V ta namen je Kristus obljubil Svetega Duha: "Ako me ljubite, ohranite moje

BERILO iz Apostolskih del (Apd 2, 1 – 11)
VSI SO BILI NAPOLNJENI S SVETIM DUHOM

Ko je prišel binkoštni dan, so bili vsi bratje na istem kraju. Tedaj je nastal nenadoma z neba šum, podoben bližajočemu se silnemu porazdelili ter obstali nad slehernim po eden. Vsi so bili napolnjeni s Svetim Duhom in vsi so začeli govoriti v drugih jezikih, kakor jim je dajal Duh, da so govorili.

Bili so pa v Jeruzalemu Judje izmed vsakega naroda pod nebom, bogaboječi možje. Ko je nastal ta glas, se je zbrala množica in se začeli niso vsi ti, ki govoré, Galilejci? Kako da Vsi so strmeli in se čudili ter govorili: "Glas, ki nam ni slišimo vsak svoj jezik, v katerem smo ne poznali: Parti, Medi in Elamiti in kateri smo iz Mezopotamije in Judeje in Kapadocije, Azije, iz Frigije in Pamfilije, iz Egipta in libijskih krajev pri Cireni in mi iz Rimu, Judje in sprebrnjenci, Krečani in Arabci jih slišimo v naših jezikih oznanjati velika božja dela."

BERILO iz prvega pisma apostola Pavla Korintjanom (1 Kor 12, 3b – 7. 12 – 13).
V ENEM DUHU SMO BILI VSI KRŠČENI ENO Telo

Bratje, nihče ne more reči: "Jezus je Gospod, razen v Svetem Duhu. Različni so duhovni darovi, isti pa je Duh. Različne so službe, isti pa je Bog, ki dela vse v vseh. Slehernemu pa se razodene Duh, ki daje v korist. Kakor je namreč telo eno in ima mnogo udov, vsi telesni udje pa so od njega, isti pa je Kristus. Vsi so v njem, isti pa je Kristus. Vsi smo iz ene krvi in eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo bili napolnjeni z enim Duhom."

zapovedi. In jaz bom prosil Očeta in vam bo dal drugega Tolažnika, da ostane pri vas vekomaj, Duha resnice, ki ga svet ne more prejeti, ker ga ne vidi in tudi ne pozna; vi pa ga poznate, zakaj pri vas prebiva in bo v vas. Ne bom vas zapustil sirot . . ."

Kar je na Kristusovo Cerkev v začetku tako odločilno vplivalo in jo sposabljal za veliko prenovitveno delo v tedanji pokvarjeni družbi, je bilo predvsem delovanje Svetega Duha, ki ga je Cerkev prejela na prvi binkoštni dan. To skrivnostno delovanje Svetega Duha pa bo ostalo v Cerkvi do konca sveta.

Vsak kristjan bi moral poznati važno vlogo, ki jo ima Sveti Duh v Kristusovi Cerkvi; neprestano jo uči, vodi in po njej deli svoje milosti njenim vernikom. Slehernega vernika Sveti Duh razsvetljuje, mu krepi voljo in deli svoje darove: dar modrosti, umnosti, sveta, moči, vednosti, pobožnosti in strahu božjega.

Božja beseda

Duha in njegove milosti pa je treba moliti. Brez molitve ni darov, ni milosti, ni zveličanja.

Vsak kristjan naj bi ob binkoštnem prazniku poglobil in poživil svojo vero v Svetega Duha.

I. DOBRŠEK

POMEN SVETE BIRME

Sveta birma je zakrament, ki z milostjo Svetega Duha utrjuje kristjane v veri. Jezus Kristus je zakrament postavil zato, da bi kristjani vseh časov prejeli uspešno pomoč za življenje po veri. Saj življenje po veri od vsakega kristjana zahteva, da se neprestano odpoveduje zapeljivostim hudobnega duha, da se bori proti skušnjavam. Za tako vztrajno prizadevanje pa je potrebna posebna duhovna moč, ki si jo je treba izprositi od Boga z molitvijo in s prejetjem zakramentov. Zakrament svete birme na prav poseben način posreduje tako duhovno moč, ker v njej prejema verniki darove Svetega Duha. Slehernemu verniku pa ta zakrament nalaga tudi posebne dolžnosti:

1. Vsak kristjan si mora neprestano prizadevati, da bo seme božjega življenja, ki ga je prejel pri svetem krstu, v njem stalno raslo, se razvijalo in doseglo polnost krščanskega življenja.

2. Pogumno je treba priznavati Kristusa in ne kloniti pred človeškimi oziri, ki silijo človeka, naj bi v svoji povprečnosti in površnosti Kristusa izdal in zatajil.

3. Vedno je treba širiti božje kraljestvo resnice, pravice, ljubezni in miru. Kristjan, ki je prejel zakrament svete birme, se bo zveličal le, če bo drugim pomagal k zveličanju. Don Orione, apostol mladine, je dejal: "Kdor v današnjem času ni apostol, je odpadnik!"

4. Vsak kristjan mora braniti vero v pravega Kristusa, ne pa v njegovo zmalničeno podobo, ki si jo površni in malomarni kristjani kaj radi omislijo, da bi tako opravičili svoje grešno življenje.

Vsak vernik, ki želi vršiti božjo voljo, naj bi te svete dolžnosti znova in znova premislil in trdno sklenil usmeriti svoje življenje na pot, ki vodi k Bogu. To naj bi bila važna, da, najvažnejša skrb za mlade in odrasle kristjane.

O, ti Luč preblažena,
daj, razsvetli srca vsa
zvestih svojih vernikov!

Saj brez tvoje milosti
človek poln je bednosti,
k sreči nič ne priduje.

Duši madeže izmij,
kar je suho, spet zalij
in ozdravi rane vse!

Iz Psmi slednice binkoštna maše
(Pridi, pridi, Sveti Duh!)

Sveti Duh je delivec vsakega življenja: On je na začetku zemeljskega in na začetku božjega življenja. VSA STOLETJA, od prvih binkošti pa do današnjih dni, so na poseben način ČAS SVETEGA DUHA. Cerkev je skrivnostno Kristusovo telo in Sveti Duh je – kot duša v človeškem telesu – vedno navzoč v njej z vsemi svojimi darovi. Brez Svetega Duha bi bila Cerkev mrtvo telo, pa naj bi bila v človeških ozirih še tako sijajno organizirana. Pomen Svetega Duha v življenju Cerkve in v krščanskem življenju bi zato morali veliko bolj upoštevati.

Ena največjih napak, ki jih najdemo med kristjani današnjega časa, je pomanjkljivo poznanje važnosti Svetega Duha za življenje Cerkve in duhovno življenje slehernega kristjana. Brez Svetega Duha ni nobene milosti, ni nobenega zakramenta, ker On je Posvečevalec. Darovi Svetega Duha niso samo posebna pravica nekaterih kristjanov, ampak za vse ljudi, ki jih prerodi sveti krst. Za darove Svetega

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O.F.M.,
Holy Family Slovene Mission,
32 Holden St., Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: (08) 46 5733

KMALU bo teden dni, odkar se je prav na kratko mudil v Adelaidi urednik MISLI (udeležil se je letne konvencije verskega tiska) in me je ob tej priložnosti vprašal, če bom kaj napisal za junijsko številko. Seveda sem obljubil, obenem pa izrazil skrb: kaj naj neki napišem, ko ni posebnih novic? . . . Skoraj sem ga spravil v slabo voljo – urednikov ne uženeš kar tako. "Kaj gradnja cerkve ni nič? Kaj misliš, da bralce ne zanimajo adelaidski načrti? . . ." Res, o tem bi lahko kaj povedal, ko že ni bilo krsta, poroke ali pogreba in kaj drugih bistvenih sprememb. Saj sem načrte gradnje cerkvice doslej v MISLIH le mimogrede omenjal.

Tistim, ki ne poznate naših tukajšnjih razmer, bi rad omenil, da imamo že nekaj let v najemu staro zgodovinsko anglikansko cerkev z župniščem, prostornim dvoriščem in dvorano, ki pa jo zaradi lažjega vzdrževanja oddajamo za vaje adelaidski operi. O gradnji lastne cerkvice sem pričel razmišljati ob prvih popravilih cerkve in župnišča, ki so me ujeli kmalu po prihodu oz. po odhodu p. Filipa.

Najprej je bilo potrebno, da v cerkvi napravimo red. Razpored klopi je bil nemogoč in je oviral slovesnosti, pod je bil zanemarjen, klečalniki polomljeni. . . Odločili smo se, da klopi postavimo v dve vrsti s prostim dohodom k oltarju po sredini. Seveda je bilo treba popraviti oziroma nadomestiti tudi nekaj talnih desk. Ko je bilo vse zbrušeno in polakirano, je cerkvice dobila novo podobo. Nato smo se spravili nad zakristijo, ki je bila prava ropotarnica. Potrebna je bila peskarja in seveda prostornih omar (delo g. Ivana Cetina), da je vse na mestu in liturgične obleke v redu shranjene.

V hiši je bil stari tepih, ki ga ni bilo mogoče očistiti; če ste pogledali po stenah, ni bilo mogoče ugotoviti barve. Tudi pisarna ni imela najosnovnejših stvari, da bi zaslužila svoje ime. Treba je bilo spet odšteti precej dolarjev za popravila in nabave.

Pa že so opomini na nova popravila. Ograja okrog župnišča se je na nekaterih mestih že skoraj podrla, streha bo že to leto potrebovala nekaj novih delov, enkrat nagaja plinska, drugič odpoveduje vodna in električna napeljava. Popravila bi iz leta v leto samo

žrla denar in to za tujo lastnino, ki jo imamo samo v najemu . . .

Vsi ti stroški so mi dali misliti, da sem končno sklenil vprašati upravo anglikanske Cerkve, če je posest naprodaj in koliko bi bila cena.

Odgovor se je glasil, naj si pogledam paragraf 13 v pogodbi: cerkev z ostalimi poslopji do izteka pogodbe ni naprodaj. O ceni pa se zato za enkrat ne govori. Še bolj jasni so bili v odgovoru našemu advokatu, ki je po nasvetu naše nadškofije vprašal namesto nas o morebitni prodaji. "Cerkev za enkrat ni naprodaj in tudi v bližnji bodočnosti ne bo. Vendar še lahko slovenska skupnost pred iztekom pogodbe pozanima, kako je s prodajo."

Poučen sem bil po uradniku naše nadškofije, da popravila plačuje lastnik. (Tudi p. Filip me je pred odhodom zagotovil, da dobimo povrnjeno vse, kar vložimo v popravila zgradb; če se odločimo za nakup, pa bodo naše stroške in še celo najemnino odračunali od cene.) Letos smo v dobri veri apelirali za popravilo ograde in predložili ceno. Odgovor se je glasil: Pogledajte pogodbo, po kateri vi kot najemniki krijete stroške, anglikanska škofija pa nadzoruje delo! Glede ograde so pričakovali, da jo popravljamo pod nadzorstvom njihovega arhitekta. Brez dvoma bi pojedla tisočake.

P. Bazilij je že pred dvanajstimi leti kupil tik ob tukajšnjem Slovenskem domu zemljišče s staro hišo in z dovoljenjem nadškofije ustvaril slovensko versko središče z namenom zidave cerkvice v bližnji bodočnosti. Z njegovo pomočjo je p. Filip dokupil še zemljišče preko ceste tudi s hišo (s posojilom, ki pa še ni izplačano). Ob obisku teh dveh zemljišč mi je vedno bilo v glavi: zakaj stroški popraviljanja tujega, ki nikoli ne bo naše? . . . Lani nekje v juliju je padla beseda v razgovoru z g. Ivanom Zagorcem, sedaj tajnikom našega cerkvenega sveta: "Kaj mislite, če bi to našo staro hišo popravili in spremenili v kapelo?" Ideja se mu je zdela pametna, imel pa je svoje predloge, s katerimi je odšel k arhitektu. Ta se je pozanimal na občini, če bi smeli graditi cerkev. Odgovor je bil na naši strani. S prošnjo in preliminarnimi načrti smo zaprosili občino za dovoljenje. Dne 17. novembra 1981 smo ga dobili: smemo nadaljevati s postopkom in pripravo za gradnjo.

Medtem pa smo se zanimali tudi za druge možnosti priti na svoje. Po nasvetu nekaterih naj bi kupili raje kako staro cerkev, ki jih je dovolj naprodaj po mestu. Žal pri iskanju nismo imeli sreče: cene so bile previsoke, poslopja dotrajana in potrebna popravil . . . Tudi zanimanje Slovenskega kluba, da bi odkupil našo zemljo in bi mi kupili zemljišče drugje, ni privedlo do ugodne rešitve. Ostali smo tam, kjer so se

načrti prvotno začeli in je z zemljiščem in hišo preko ceste možnost razvoja, ki si jo naša verska skupnost želi. Tako smo sklenili na sestanku nekje sredi letošnjega januarja. Dne 16. januarja smo dali arhitektu dokončno naročilo, da se loti načrtov in spravi v tek vse ostalo za skorajšnjo gradnjo.

Pričela se je vročina in priprave za gradnjo so se zavleklo. Največ zavlačevanja je bilo na občini zaradi vseh mogočih formalnosti, ki so nam vzele cele tri mesece. Obenem je nastala še ta težava, da je nekdo – očitno mu ni bilo dovolj, da bi na Young Ave. v West Hindmarshu stala slovenska cerkev – napisal "ljubeznivo" pismo, ki so ga dobili v roke poleg občine tudi vsi prebivalci ulice. Hotel je vse dvigniti na noge, naj bi s protestom pokazali, da ne marajo slovenske cerkve poleg Slovenskega doma. Pa se je pisec v svoji "skrbi" za našo cerkev zelo zmotil: nihče ni protestiral na občini, a običajne formalnosti je zadeva zavlekla. Bilo pa je v pismu toliko neresničnih podatkov (o številnih krstih, porokah in pogrebih ter o "predstavah" v cerkvi in piknikih okrog cerkve), da je občina uvidela, kaj se skriva za pismom. Dne 17. aprila 1982 nam je dokončno izdala dovoljenje za gradnjo.

In tako se je pričelo. Že tri dni kasneje (20. aprila) so padli zidovi stare hiše. Rušenje je opravilo podjetje, dobro in hitro. Predvidevali smo, da bi se s prostovoljnim delom preveč zavleklo.

Na sam praznik dela, dan svetega Jožefa-delavca dne 1. maja, smo slovesno zasadili prvo lopato za te-

melje naši bodoči cerkvi svete Družine. Potem se je dve soboti nadaljevalo kovanje in ostale priprave za dobre temelje. Ravno na dan, ko je bil v Adelaidi p. urednik – praznik vnebohoda Gospodovega, 20. maja – smo temelje srečno zalili. Vsa dela je vodil in sprejel zanje odgovornost neutrudni član naše verske skupnosti in mojster g. Tone Ivančič. Vreme tega dne nam ni bilo ravno preveč naklonjeno in vmes je začelo dvakrat deževati, a na gradbišču je bila obilica dobre volje. Kaj bi ne bila – pri velikem dogodku v kroniki Slovencev Južne Avstralije!

Delo se bo spet malo zavleklo, ker ni mogoče dobiti potrebnega železja: nanj bomo morali čakati nekaj tednov. Iz tehničnih razlogov smo predvideni datum za slovesno blagoslovitev in polaganje temeljnega kamna iz nedelje 13. junija preložili na nedeljo 25. julija. Za to pomembno priliko bo med nami adelaidski pomožni škof dr. Phillip Kennedy, ki pride zelo rad med nas.

Ravno na praznik Marije Pomagaj sem pisal te vrstice za junijsko številko, ki jih zdaj zaključujem z iskreno zahvalo vsem, ki ste doslej z razumevanjem sledili našim načrtom ter sodelovali z darovi in praktičnim delom. Bog naj stožero povrne! Zrno do zrna – pogača! Le nadaljujmo z božjo pomočjo!

Naj za konec samo še omenim: slovensko radijsko oddajo v priredbi našega verskega središča morete poslušati na drugo sredo vsakega meseca ob osmih zvečer na valu 5 EBI-FM. Vabljeni!

P. JANEZ

Na planine, na planine . . .
Prelepa Martuljkova skupina

NAŠE NABIRKE

BERNARDOVEMU

TISKOVNEMU SKLADU:

\$35.— Zlatko Škoda; \$20.— Olga Brodey; \$15.— Pavla Vohar, Jakob Božič, Ivan Novosel; \$11.40 Albin Drašček; \$10.— Vekoslav Rutar, Jože Žužek, Jožef Tomažič, Jože Barbiš, Ivanka Kropich; \$ 6.50 Vili Mrdjen; \$6.— Jože Vrtačič, Anton Pirnar; \$5.— Marija Grč, Josip Burlovič, Rezika Smolič, Olga Metlikovec, Jožef Zupančič, Lojze Jug, Olga Mezinec, Slavko Drezga, Ivanka Kleva, Marija Kraševc, Jože Šoba, Mila Vadnjal, Jože Dekleva, Janko Filipič, Genovefa Schifler, Janez Lah, Branko Jerin, Danilo Kreševič, Mario Jenko, Tine Kramar, Kristina Vujica, Kunegunda Turk, Peter Bizjan; \$4.30 Amalija Mohar; \$3.— Matilda Kukovec, William Bauer, Vinko Jager, Anton Šajn, Leopold Urbančič, Venčeslav Ogrizek, Stanislav dr. Frank; \$2.— Ivan Lapuh, Marija Radič, Marija Kos, Alojz Furlan, Albert Logar, Zora Gec, Ivan Fatur; \$1.— Ivan Kampuš, Boris Urbančič, Rudolf Plavčak, Albina Barbiš, Marija Žekš, Stanko Heric, Marija Posavac, N.N., Martin Turk.

ZA VIETNAMSKE BEGUNCE

(ZA LAČNE):

\$10.— Albin Drašček (za lačne), Jožef Tomažič, Ivanka Študent (za lačne); \$4.— Anton Šajn; \$3.— Jožef Štemberger (za lačne).

NAŠIM POSINOVLJENIM

MISIJONARJEM — TOGO, AFRIKA:

\$530.87 Polovica postne družinske nabirke preko verskega središča sv. Rafaela v Merrylandsu, N.S.W.; \$277.35 Polovica postne družinske nabirke preko verskega središča sv. Cirila in Metoda v Kew, Victoria; \$100.— Nicholas Sorenson; \$50.— N.N.; \$5.— Marija Dobrična.

MATERI TEREZIJI V INDIJO:

\$10.— Jožefa Makovec.

ZA CERKEV

V NOVI GORICI:

\$20.— Frančiška Mukavec, J.R. (Melbourne).

Dobrotnikom Bog povrnil!

Florence L. Barclay:

Pesem dveh src

roman

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

ŠESTO POGlavJE

ZASTOR SE ODGRNE

»Miss Champion, ah, tu ste! Prosim, zdaj ste vi na vrsti! Zdaj izvajajo zadnjo točko, nato bo vojvodinja najavila Velmin laringitis — upajmo, da ne bo rekla apendicitis! — potem pa greste z mano v dvorano. Ste pripravljeni?«

Garth Dalmain je prišel ven na teraso, da kot ceremonijar poišče Jane. Zdaj je bil tu pred njo v blede svetlobi kitajskih lampijončkov. Rdeči nagelj v gumbnici in rdeče svilene nogavice so čudovito dopolnjevale njegovo črno večerno obleko. Jane ga je pogledala s svojega pletenega naslanjača in se nasmehnila njegovemu zaskrbljenemu obrazu.

»Pripravljena sem,« je rekla in vstala. »Je bilo vse v redu? Kakšna je publika?«

»Odlična. Vojvodinja se sijajno zabava. Zdaj je na vrsti najbolj zanimiva točka večera. Kje imate note?«

»Hvala za vašo skrb, toda najraje igram kar na pamet. Tako se človeku ni treba mučiti z obračanjem listov.«

Vstopila sta v koncertno dvorano in za hip obstala za zaveso.

»Poslušajte vojvodinjo!« je zašepetal Garth. »Slišite, kaj pravi o vas? 'Moja nečakinja je bila tako ljubezniva, da je pristala na to, da gre na bojišče.' To pomeni, da morate vsak čas nastopiti. Mislim, da bi bilo zaradi vas bolje, če tega ne bi govorila. Slišite, prav zdaj pravi o apendicitisu! Sem kar vedel! Uboga Velma, samo da je kdo ne da v časopis zaradi tega! Miss Champion, če hočete, vas prav rad spremljam na klavirju. Nočete? Kot želite... Čas je, da nastopite, vojvodinja je končala svoj uvodni govor. Pridite! Pazite na stopnice!«

Garth je podal Jane roko in ji pomagal prek tistih nekaj stopnic, ki so vodile na oder. Miss Champion se je prikazala na odru, vitka, oblečena v temno večerno obleko z belimi čipkami, da je bila videti še večja. Ko se je prikazala, so jo vsi začudeno gledali in jo pozdravili z umirjenim ploskanjem. Velmino ime na tiskanih vabilih je vzbudilo veliko zanimanje in vsi so upali, da jim bo večer prinesel krasno, umetniško doživetje. Zdaj pa je

namesto Velme stala na odru tale miss Champion!

Jane se je poslušalcem prijazno nasmehnila, nato pa sedla za klavir. Nekaj časa je molče gledala v vence belih in rdečih nageljnov, potem pa odločno odigrala uvodne takte ter zapela.

Dvorano je napolnil globok in krasen glas.

Poslušalce je zajela spoštljiva tišina. V tej tišini je bil vsak zlog oblikovan tako mehko in ljubko, da so še tisti, ki jim je bil svet glasbe deveta dežela, začutili nekaj takega kot pobožno ganjenost. Tisti, ki so bili zmožni globljih doživetij, pa so kar zadržali ob čaru te pesmi:

»Vse ure, ki sem jih prebila s teboj, moj ljubi,
se mi zdijo kot biserne jagode, nanizane na vrvici...
Vsak dan jih prebiram, eno za drugo,
kot bi molila rožni venec... svoj rožni venec...«

Naravnost pobožno, sladko in nežno sta bili odpeti zadnji besedi, kot da nosita s seboj neskončno spominov; kakor zvesti odmev ženskega srca, ki se spominja sladkih ur preteklosti...

Poslušalcem je zastal dih...

Cutili so, da ne poslušajo kako navadno pesem, ampak bitje živega srca in vsak udarec je bil tako pretresljiv, da so se vsem orosile oči.

Prvo kitico je Jane odpela z umirjenim glasom. Potem pa je narastel v bolečino trpečega človeka:

»Vsaka ura je biser, vsak biser molitey,
da bi moja osamljena duša našla svoj mir.
Biser za biserom — prebiram ves venec,
dokler se na koncu ne ustavim pri križu.«

Zadnjo vrstico je pevka izpela s tako močnim glasom, da se je poslušalcem v dvorani zdelo, kod da je skozi njih šla elektrika. V oddihu po teh vrsticah je bilo videti, kako močan vtis je pesem napravila nanje. Spet se je oglasila z

“DRUŽINA”, slovenski verski tednik, je pisala v letošnjem aprilu o dveh spremembah v molitvah. Slovenski škofje so namreč izrazili svojo željo in prošnjo, naj bi ju verniki upoštevali. Ker med slovenske vernike spadamo tudi verniki v zdomstvu, je prav, da obe spremembi poznamo ter ju skušamo vpeljati tudi v svoje molitve.

Prva sprememba je pri hvalnici troedinemu Bogu, ki jo običajno dodajamo očenašu, zdravamariji in svetimariji: “ČAST bodi Očetu in...” Tu naj bi besedico “čast” zamenjala beseda “SLAVA”. Beseda “slava” neka bolj ustreza duhu sedanjega slovenskega jezika. Povsod drugje v liturgiji smo že doslej besedo “Gloria” prevedli z besedo “Slava”. Pri maši na primer molimo: “Slava Bogu na višavah...” Tudi v svetem pismu je slovenski prevod redno “slava”. Le pri zaključku naših vsakdanjih molitev je iz nerazumljivega vzroka obveljala besedica “čast”. Da izenačimo izraz, naj bi doslej uporabljali le en prevod: SLAVA bodi Očetu in...”

Druga želja slovenskih škofov pa se tiče molitve angelskega češčenja. Pri tretji zdravamariji smo doslej molili: “In Beseda je MESO postala...” Hebrejska govornica je hotela z besedo “meso” povedati, da gre za učlovečenje: druga božja oseba, ki je Bog, je prevzela nase tudi človeško naravo, ki je iz duha in mesa. Gotovo bi bil smisel molitve za vse, zlasti pa za otroke, vse bolj razumljiv, če bi molili: “In Beseda je ČLOVEK postala...” Nova pesmarica cerkvenih pesmi ima pri pesmi Je angel Gospodov že spremembo, da pojemo: “In sveta Beseda je človek postala...” Naj bi sprejeli isto tudi v molitev ter se navadili na besedo “človek” namesto “meso”.

Seveda se bomo — zlasti pri osebni molitvi — nekaj časa motili. Saj pravimo, da je navada železna srajca. A z dobro voljo bomo premostili ti dve spremembi ter polagoma dobili v ušesa novi besedi “slava” in “človek”. Še posebno, če bomo večkrat pomislili na smisel sprememb, ki je utemeljen.

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja (pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila, zavarovanja, fotografij za potne liste . . .) Vam je na uslugo

DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

Nudi se Vam i z r e d n a

in tudi zelo ekonomska prilika

za obisk lepe Slovenije:

**DIREKTNI POLET MELBOURNE – LJUBLJANA dne 16. junija letos,
MELBOURNE – ZAGREB pa dne 7. julija letos.**

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

**ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL**

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)**

“KATOLIŠKI GLAS” (Gorica-Trst, 11. feb. 82/1) takole razglablja o krščanskih koreninah slovenske kulture, “ki jih po zadnji vojni hočejo v Sloveniji na vsak način izbrisati”:

Začeli so s tem, da so ločili Cerkev od države, v resnici pa so s tem hoteli vzeti Cerkvi vsak vpliv na kulturo. Nadaljevali so in nadaljujejo v šoli, kjer mladina zlepa ne sliši pravične besede o naši preteklosti. Dokončujejo svoje delo z znanostjo, češ da znanost potrjuje zlaganost in nazadnjaštvo vsake kulture, ki izhaja iz verskih korenin, posebno še iz krščanskih.

Veliko truda so v Sloveniji vložili v to delo, kakor tudi pri nas (v zamejstvu), nekateri vzgojitelji in kulturniki ter politiki. Ta trud se jim deloma obrestuje, ker nekaj uspehov le beležijo, vendar ne tolikšnih, kot so jih pričakovali. Vse kaže, da so pri tem delu dosegli več uspehov na Tržaškem kot pa v Sloveniji sami. Morda tudi zato, ker jim med nami v zamejstvu pri razkristjanjevanju slovenske kulture pomagajo tudi italijanski to-

odra z odločnostjo ognja, ki se nikdar ne more pogasiti, z močjo srca, ki ga nobena bolečina ne bo ustavila:

*»Spomini so sladki in bridki obenem,
srce žaluje za vsem, kar izgubi.
Vsak biser poljubljam, pri tem se učim
poljubljati križ... poljubljati križ...«*

Način, kako je Jane Champion izgovarjala vsako besedo, je z neugasljivim hrepenenjem razodeval tisto pristno žensko ljubezen, lepo in nežno. Osebnost pevke je povsem izginila. Tem besedam je sledila še nekaj taktov spremeljave, ki se je končala z odločno odsekanim akordom. Jane ga je zaigrala mehko, kakor da ji je žal za to, kar se je pravkar končalo. Nato je vstala od klavirja, se priklonila in hotela z odra. Tedaj je v dvorani nastalo viharno ploskanje. Jane je obstala kot vkopana in gledala te ljudi, kakor da se čudi, odkod so prišli. Nato je v njenih očeh zažarel nasmešek, na ustnicah ji je zaigral smehljaj. Nekaj časa je molče stala na odru, potem se rahlo priklonila in odšla dol.

Poslušalci v dvorani so vzklikali kot nori: »Se! Se!« Ona pa je že šla po stopnicah. Tam za odrom pa jo je v polmruku čakalo novo presenečenje, še bolj nenavadno, kot tisto, ki so ga ji pripravili poslušalci v dvorani.

Tam je namreč stal Garth Dalmain. Njegov obraz je bil mrliško bled, oči pa so mu bleščale kot dve zvezdi.

Dokler Jane ni prišla do njega, se še ganil ni. Ko pa je dekle prišlo do njega, jo je odločno prijel za ramena in jo prisilil, da se je obrnila.

»Vrnite se nazaj na oder!« ji je rekel ukazovalno in obenem tako proseče, da ga je Jane začudeno pogledala. »Vrnite se na oder in ponovite pesem! Od začetka do konca, od besede do besede, od note do note! Kaj stojite, kaj čakate? Ali ne razumete, da morate narediti to?«

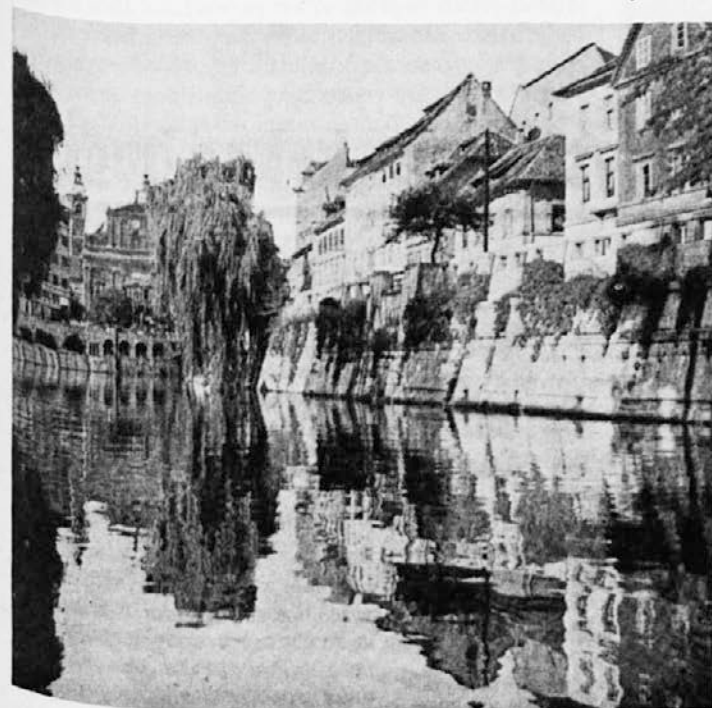
Jane je pogledala v te oči, ki so žarele kot ogenj in opazila v njih nekaj, kar je opravičevalo to odločnost. Ne da bi črnhnila besedico, se je obrnila, šla nazaj na oder in ponovno sedla za klavir.

Ko so ljudje v dvorani opazili, da se je Jane vrnila, navdušenemu ploskanju ni bilo ne konca ne kraja. Jane pa je mirno sedla za klavir, kot da bi bila v dvorani čisto sama.

V njenem srcu se je dogajalo nekaj novega in nenavadnega.

Nikdar v življenju se še ni tako molče podvrgla strogemu ukazu. Ko je bila otrok, so njene vzgojiteljice kar kmalu spoznale, da jo najlaže pripravijo k pokorščini, če so do nje kar se da obzirne in če se sklicujejo na njena plemenita čustva. Ta poteza njenega značaja se tudi kasneje ni spremenila in vojvodinja ji je zmeraj rekla: »Lepo vas prosim«. Zdaj pa, glejte, jo ta mladenič bledega obraza in žarečih oči tako brezobzirno prisili, da se obrne in da znova zapoje pesem, njej pa še na misel na pride, da bi mu rekla ne!

(Nadaljevanje)

Ljubljana dolga vas ...

variši, tako da teče vzporedno raznarodovanje in razkristjanjevanje slovenskih zamejcev.

Do zadnje vojne smo Slovenci veljali za izrazito katoliško ljudstvo, kakor veljajo Poljaki še danes. Enim in drugim je med vojno in po njej bil vsiljen režim, ki je izrazito brezbožen, bojno razpoložen zoper verske in duhovne vrednote, vendar z neko opazno razliko: jugoslovanska partija je bila prožna, manj dogmatična, dopušča več svobode, odkar se je odrekla stalinizmu in stopila na pot samoupravljanja, dočim je poljska partija ostala oziroma morala ostati zvesta vsiljenemu modelu socializma Sovjetske zveze. Kako velika je ta razlika med enim in drugim modelom socializma, pričajo ravno sedanji dogodki na Poljskem. Samoupravni socializem v Jugoslaviji ima bolj človeški obraz.

Janez Pavel II. prihaja iz socialistične dežele, kjer hoče režim izruti krščansko kulturo, da jo nadomesti z materialističnim marksizmom-leninizmom. Za papeža je kultura problem človeka. Saj je rekel: "Kultura je tisto, zaradi česar človek kot človek postaja bolj človek."

Pri tem nujno trčijo med seboj različna gledanja na človeka. Kaj je namreč človek? Kakšen je končni smisel njegovega bivanja in ustvarjanja? Katere so vrednote, ki človeka v resnici bogatijo, da postane bolj človek?

Posebno ostro je danes to trčenje med marksizmom-leninizmom in krščanstvom. V marsičem se gledanja obeh sicer ujemajo, in zato je mogoč dialog, v končnem gledanju pa sta si obe stališči popolnoma nasprotni in dialog ni mogoč. Kristjani namreč vrednotimo človeka ne samo s stališča zgodovine in zgodovinskega razvoja, temveč tudi s stališča božjega razodetja o človeku: da je Bog poslal svojega Sina na svet, da bi se vsi po njem zveličali.

Ker je danes marksistična kultura posebno borbena, je konflikt med krščansko in marksistično kulturo posebno občuten. Pri tem veren kristjan nima izbire: na marksistično kulturo v celoti ne more pristati, ker bi zatajil sam sebe.

p. basil tipka

Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Court, Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Saj smo komaj pustili za sabo veliko noč, že moram vabiti na proslavljanje naših dveh cerkvenih zavetnikov, sv. Cirila in Metoda. Na prvo julijsko nedeljo imamo proščenje, letos 6. julija. Slovesni maši ob desetih bo sledilo tradicionalno srečanje v dvorani. Gospodinje že zdaj naprošam za razne dobrote, da bodo mize za vse polne. Tudi pomoč članicam Društva sv. Eme pri postrežbi bo dobrodošla.

Kakor vsako leto bom tudi letos razposlal ob priliki proščenja posebno pismo s kuvertico. Hvaležen sem vsem, ki so pripravljene pomagati pri vzdrževanju melbournskega verskega središča, ki nam vsem nudi toliko lepih prilik za versko in kulturno življenje naše tukajšnje narodne skupnosti.

+ Pri šmarnicah smo brali isto berilo kot v domovini: O svetem Frančišku – ob letošnjem Frančiškovem letu, ko slavimo 800-letnico svetnikovega rojstva. Šmarnično pobožnost smo združili z nedeljskimi mašami, v tednu pa smo jih imeli po dvakrat. Žal mi je priznati, da za šmarnice ni več tistega zanimanja, ki je bilo našemu narodu lastno. Komaj za zadnji dan maja se nas je zbralo k šmarnicam 36, prej pa bi jih lahko naštel na prste, razen na zapovedani praznik Gospodovega vnebohoda. Škoda! Mnogi so res oddaljeni, a vseeno v prvi vrsti manjka dobre volje (ki pa je za zabave in razno izživljanje vedno na razpolago brez ozira na daljavo, čas in stroške!). Mehkužni postajamo in vsega je preveč po naših družinah, zato pa za Boga in Marijo kar ni več časa...

+ Zdaj sta pri Društvu sv. Eme zasedeni tudi ostali dve mesti, ki sta ostali pri februarškem sestanku z volitvami še prazni. Namestnica voditeljice Fani Šajn bo to leto Olga Bogovič, blagajničarki Mileni Birsa pa bo za družino tajnica Anamarija Cek. Želimo samo še več članic oz. pomočnic, da se delo lažje porazdeli in ne pade vse na ena ramena. Zlasti matere otrok, ki obiskujejo po maši našo Slomškovo šolo, so dobrodošle in smo jim v ta namen poslali tudi posebno pismo s prijavnico. Upajmo, da bo kaj uspeha.

Društvo sv. Eme je že tudi napovedalo datum za letošnji tradicionalni SEJEM. Priredile ga bodo v cerkveni dvorani na prvo nedeljo v avgustu (1. avgusta). Že zdaj si zabeležite datum in se SEJMA gotovo udeležite! Kdor bi želel sodelovati s poklonom kakega predmeta, ki ga družina ne potrebuje, je dobrodošel.

+ Prirediteljem MATERINSKE PROSLAVE v maju (Slomškovi šoli ter Glasnikom) iskrena zahvala. Enako gospodinjam, ki so napolnile mize za vse. Tako smo naše mamice kar lepo počastili.

Prostovoljni prispevki pri vходу so Skladu za dom počitka prinesli vsoto 169.– dolarjev, dražba torte s šunkarico pa 139.– dolarjev. Dražbo je vodil Ivan Mejač in zahvaljujemo se mu za torto, ki je bila njegovo delo. Enako zahvala g. Hojniku za podarjeno salamo!

+ V petek 7. maja popoldne je v nesreči nenadoma izgubil življenje komaj 33-letni ROBERT MICCERI. Po vrnitvi od dela je hitel na banko s svojim osebnim avtomobilom, pa sta ne daleč od doma usodno trčila s tovornjakom. Pokojnik je bil rojen v Kairu v Egiptu dne 21. januarja 1949 v družini italijanskega očeta in slovenske matere Alojzije r. Krševan. Oče Matteo je umrl nekaj let po prihodu družine v Avstralijo, mati pa se je kot vdova poročila s Frumencijem Kolavčičem. Živel so skupaj s pokojnim Robertom v njegovi hiši v Cockatoo, ko je po nesrečnem zakonu ostal brez gospodinjstva. Robert je bil mirne in vesele narave ter je imel veliko prijateljev, kar je pokazala tudi udeležba pri maši zadušnici v slovenski cerkvi (v sredo 12. maja) in pogreb. Ob krsti smo na predvečer pogreba zmolili tudi rožni venec. Svoj zadnji dom na svetu pa je našel v grobu svojega očeta na pokopališču Fawkes, kjer bo čakal vstajenja. R.I.P.

Iskreno sožalje žalujoči materi in ostalim sorodnikom ter prijateljem!

+ Nedavno mi je nekdo omenil, da je v Melbourne umrl tudi neki Pepi Kresevič. Spominjam se, da sem pred leti šrečal v bolnišnici moža tega imena, samca majhne postave, brez stalnega bivališča in znancev. Je morda ta zdaj že pokojni? Kdor bi vedel o tem kaj več, ga lepo prosim obvestila. Pokojniku lahko poklonimo vsaj svoje molitve in ime v Matici naših pokojnih.

+ Krst je bil tokrat v naši cerkvi samo eden: dne 22. maja so iz North Dandenonga prinesli h krstnemu kamnu ROBERTA DANIELA. Je novi član družine Romana PETELINEK in Jožice r. Trnovšek. Naše iskrene čestitke!

+ Tudi naša poročna knjiga je ta mesec zabeležila samo en par: dne 22. maja sta si za vselej podala roke ANDREJ FISTRIC in ANITA ŽELE. Oba sta že

tukaj rojena in iz znanih slovenskih družin. Sam imam pri tej poroki lepe spomine: ne le, da sem oba krstil – poročil sem tudi nevestine starše, ženinove pa sprejel ob prihodu v Avstralijo. Pri obeh družinah je bilo iz skromnih začetkov s pridnostjo in razumevanjem veliko zgrajenega: ne le materialno, ampak tudi otrokom v zavest, da so slovenskega rodu in krščanskega imena. Zato novoporočenca lepo obvladata materin jezik, ki jima bo zdaj na poročnem potovanju in obisku sorodnikov v Kanadi in Evropi ter v domovini staršev dobro služil.

Mlademu paru najboljše želje za bodočnost!

+ Na drugo junijsko nedeljo obhajamo praznik Rešnega Telesa in Krvi. Deseto mašo bomo združili s procesijo z Najsvetejšim okrog cerkve in blagoslovom na vrhu stopnišča pred glavnim vhomom. Zeželjene so narodne noše, da bo procesija čim bolj naša domača. Starši pa naj pripravijo otroke, zlasti belooblečene deklice, ki bodo trosile cvetje pred Najsvetejšim. Za košarice s cvetjem bodo poskrbele naše sestre.

Ker je ta dan ravno druga nedelja v mesecu, je na sporedu tudi slovenska maša v Geelongu in popoldne v St. Albansu. Zato pa bo med nami še enkrat afriški misijonar p. Evgen: on bo imel deseto mašo s procesijo, da se tako poslovijo od nas pred odhodom iz Avstralije.

+ Pri omenjeni slovenski maši v Geelongu bodo tokrat peli GLASNIKI. Po maši bodo geelongški pevci organizirali B.B.Q., na poti proti domu pa se bo avtobus z Glasniki ustavil še v St. Albansu za tamkajšnjo popoldansko slovensko mašo. Po maši se bomo zbrali v enem farnih prostorov na domačo zakusko, da naši pevci ne bodo prišli lačni domov. Upam, da bo imela mladina res lep dan. Obenem pa vsem hvala za petje pri obeh mašah!

+ GLASNIKI so imeli v svojem letnem načrtu julijski izlet na sneg. Pa so se odločili, naj ta odpade, saj imajo druge prilike, kdor hoče na smučanje. Zato pa bodo raje za september napovedani obisk Wodonge predstavili na julij. Če bo šlo vse prav, bodo torej naši mladinci med rojaki Wodonge in Alburyja na četrto julijsko nedeljo (25. julija). Priporočam jih gostoljubnosti tamkajšnjih rojakov in upajmo, da bo vreme na naši strani.

+ Večerno mašo bomo imeli v naši cerkvi na praznik Srca Jezusovega (petek 18. junija) in na praznik apostolov Petra in Pavla (torek 29. junija), kakor tudi na prvi petek v juliju (2. julija). Vabljeni!

V Morwellu bo slovenska maša na zadnjo junijsko nedeljo (27. junija) ob sedmih zvečer.

+ MLADINSKI KONCERT bo letos na zadnjo avgustovo nedeljo (29. avgusta) popoldne. Prestavili smo

MELBOURNSKI SLOVENC!

Kadar potrebujete

TAXI TRUCK

za selitev in podobno, se boste z MAKSOM HARTMANOM po domače pomenili za čas prevoza, delo pa bo opravljeno dobro in po konkurenčni ceni.

Kličite čez dan: 311 6366

RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.

(vprašajte za Maksa Hartmana!)

Ob večernih urah kličite Maksovo

številko doma: 850 4090

ga za en teden, da ima tako priliko nastopa tudi adelaidska mladina, ki prične počitnice kasneje kot naša v Viktoriji. Tako smemo upati, da bodo adelaidski pevčki letos med nami. Morda se bo še od drugod kdo odločil, da nastopi na letošnjem koncertu. Vsekakor sem prepričan, da bo nastop mladine spet lep uspeh. Koncert je zares pomembna kulturna prireditel in vredna, da jo ohranjamo iz leta v leto.

+ Na sredo in četrtek, 19. in 20. maja, sem se kot urednik MISLI in član C.P.A. udeležil konvencije katoliškega tiska, za katero so letos izbrali Adelaido. Moram reči, da je kaj zanimivo enkrat na leto srečati ljudi, ki so znani in priznani na polju časnikarstva, ter izmenjati poglede in mnenja. Pa nič manj me ni veselilo srečati mimogrede tudi kar precej znanih slovenskih obrazov. Saj ni bilo časa koga obiskati, a prihajali so k slovenski maši na praznik Gospodovega vnebohoda, pa smo si mogli stisniti roko. Moram priznati, da dostikrat mislim na Adelaido, saj sem jo toliko let redno obiskoval. Tamkajšnji rojaki zaslužijo, da imajo stalnega duhovnika. Iz srca sem vesel slehernega njihovega uspeha. Ravno na dan mojega obiska so vlivali temelje svoji bodoči cerkvi svete Družine. Čestitam p. Janezu in vsem adelaidskim Slovencem ter jim želim pri delu obilo božjega blagoslova!

ŠKOF JE POSTAL sin slovenske izseljenske družine v Clevelandu, ZDA. Dne 13. aprila je Rim uradno objavil za nas še posebej veselo novico, da je papež Janez Pavel II. na željo clevelandskega nadpastirja Anthonyja Pilla imenoval za njegovega pomožnega škofa **EDVARDA PEVCA**. Novoimenovani škof je bil rojen v Clevelandu dne 16. aprila 1925, v duhovnika pa je bil posvečen leta 1950. V obsežni clevelandski škofiji je opravljal razne duhovniške službe in bil nekaj let tudi župnik tamkajšnje slovenske župnije sv. Vida. Imenovanje za škofa ga je našlo v službi ravnatelja malega semenišča v Wickliffu, Ohio.

Četudi je škof Edvard Pevec v Ameriki rojen, se čuti Slovenca in tudi slovenščino odlično obvlada.

Novemu škofu slovenske krvi tudi avstralski Slovenci iskreno čestitamo! Naj ga Bog podpira v odgovorni službi nadpastirja!

Naj ob tej priliki spet omenimo, da nosi mesto Cleveland za nas ime "ameriška Ljubljana". Med oz. po prvi svetovni vojni je imel menda več Slovencev kot pa sama Ljubljana. Danes je število clevelandskih Slovencev seveda že precej padlo, vendar so še zelo delavni, tako na verskem kot na narodno - kulturnem polju.

CIRIL TURK, slovenski izseljenski duhovnik v Stuttgartu v Nemčiji, je prejel 16. marca častno imenovanje rottenburškega škofa dr. Georga Moserja. Škof v listini, naslovljeni na g. Turka, takole utemeljuje svoj izbor: "Vaša že pregovorna zanesljivost in pripravljenost za službo slovenskim rojakom v dušnem

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN

LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.

Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.

Full denture service and repairs.

pastirstvu, v socialnih in kulturnih zadevah sta me nagnili, da Vas imenujem za **duhovnega svetnika škofije Rottenburg — Stuttgart.**"

K visokemu odlikovanju tudi od nas v Avstraliji iskrene čestitke! Gospod Turk je bil med nami pred nekaj leti, ko je obiskal svojega brata Jožeta v St. Albansu, Victoria. Takrat je med nami posnel tudi film, ki ga je potem kazal rojakom po Nemčiji.

OB OBISKU FATIME, v zahvalo za božje varstvo ob obletnici lanskega atentata, je bilo življenje papeža Janeza Pavla II. zopet v smrtni nevarnosti. Tokrat ga je hotel z bajonetom napasti Juan Fernandez Krohn, zagrizen in neuravnovešen skrajnež, ki ga je pred par leti suspendirani nadškof Lafebvre posvetil v duhovnika. Kaj res Judežev še ne bo konec?

Papež zaradi atentata ni spremenil svojega sporeda. Svet samo občuduje njegovo mirnost in predanost božji roki. A težko bi verjeli, da ga slej ko prej ne čaka mučeniška palma. Očitno sile pekla poskušajo vse, da oropajo svet za tega posredovalca božjega miru. Za nas pa pri tem velja papežev opomin, ki ga tolikokrat ponavlja svetu: "Molimo!"

NEDAVNO je Vatikan objavil svoje finančno stanje, ki kljub darovom vernikov zlasti zaradi vzdrževanja starodavnih poslopij in muzejev ter dviganja plač tam zaposlenih leze iz leta v leto v večje milijonske dolgove. Zato je lani na svojem 99. letnem občnem zboru sklenila ameriška moška katoliška organizacija "Kolumbovi vitezi", da bo središču krščanstva pomagala z letnim darom enega milijona dolarjev. Vseh 400 delegatov je predlog enoglasno sprejelo. Skupščina je odločila, da bodo prvo vsoto nakazali v oktobru letos, ko obhaja organizacija stoletnico svojega obstoja.

FALKLAND OTOKI so središče svetovnih novic in prav te dni gre tam v vsej vojni krutosti zares. Do diplomatske rešitve žal ni prišlo ("...kako strašna slepota je človeka..." je zapel naš Prešeren) in tako

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST.

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

zdaj Angleži izgublajo ladje, Argentinci letala, oboji pa dragocena človeška življenja. Prav danes, ko to pišem, se pričinja bitka na kopnem in ves svet z zastalim dihom opazuje, kako se bo vse končalo.

Papež Janez Pavel II., ki je s svoje strani tudi pokušal vse za mirno rešitev zapletenih dogodkov, nam daje navodilo: "Ostala nam je samo še molitev. Torej: MOLIMO!..." Zaradi sovražnosti med Anglijo in Argentino je hotel odložiti že napovedano potovanje v Anglijo. Razmere so pokazale, da važnega srečanja z angleško Cerkvijo ni odgoditi. A sveti oče je sklenil, naj obisku Anglije sledi še potovanje v Argentino. S tem hoče papež pokazati, da so Cerkvi vsi narodi enako pri srcu in ne dela razlik, sleherni vojna in uničevanje življenj pa je daleč od božje zamisli.

ARGENTINA ima svojo vojno akademijo "Colegio Militar de la Nación". Prvič v zgodovini te vojne visoke šole je dobila — vsekakor zaradi dogodkov zadnjih tednov — promocija posebno poimenovanje: "Promoción Islas Malvinas". In kdo je prvi promoviral pod tem poimenovanjem? Vladimir Jurij Voršič, sin tamkajšnje slovenske izseljenske družine, ki je prav zdaj končal vojaške študije in bil imenovan za podporočnika. Slovenska prisotnost v svetu je prišla spet do izraza...

Kljub tej zgodovinski "promociji Malvinskih otokov" pa le upamo, da mladi oficir slovenske krvi ne bo takoj po prejemu vojaške diplome poslan na malvinske bojne poljane, ki pa imajo med argentinskim vojaštvom gotovo tudi kakega s slovenskim priimkom.

ŠTEVILO nezakonskih rojstev je po državah evropske gospodarske skupnosti v zadnjih dvajsetih letih nenavadno narastlo: od 45,5 na tisoč rojstev se je dvignilo na 77,3. Največji porast so zabeležili na Danskem (s 78,2 kar na 331,7). Sledi Velika Britanija (s 52,2 na 115,2), nato Francija, Zahodna Nemčija, Luksemburg, Irska, Nizozemska, Italija, Belgija in kot država z najmanjšim porastom Grčija.

V FRANCOSKEM mestu Lille je na spomladanskem festivalu orgelske glasbe vzbudila izredno pozornost in pohvalo krstna izvedba skladbe "How Long"

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS

1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva
po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUS
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

slovenskega skladatelja Božidarja Kantušerja. Skladatelj se je rodil leta 1921 na Pavlovskem vrhu pri Ormožu. Kompozicijo je študiral že v Ljubljani, nato pa glasbene študije nadaljeval v Parizu, kjer poslej tudi večinoma živi in dela. Njegov skladateljski opus je zelo raznovrsten in bogat. Kantušer je tudi vodja pomembne mednarodne knjižnice sodobnih skladateljev.

ZLASTI češkoslovaške rdeče oblasti so čutile kľofuto z odlokom kongregacije za duhovnike, ki je bil izdan v Rimu kmalu potem, ko so češki škofje obiskali papeža. Prepovedale so škofom objaviti vsebino odloka, ki zabranjuje duhovnikom članstvo v političnih društvih, pa četudi delujejo pod krinko dobroteljnosti ali borbe za mir. Dobro so vedele, da je s tem ogroženo društvo češkoslovaških duhovnikov ("Pacem in terris"), ki so ga ustanovile oblasti za svojo lutko.

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

kotiček naših mladih

MAMICA UČI

KDO TI DAJE SLADKE SANJE,
KADAR TE OBJAME SPANJE,
DETE MOJE, SRČEK MOJ?

ANGEL TVOJ.

KDO TI VEDNO JE OB STRANI,
KDO TI VEDNO TIHO ZNANI:
GREHA DELATI SE BOJ?

ANGEL TVOJ.

KDO VARUJE TE V NEZGODI,
PO STEZAH NEVARNIH VODI,
SRCU DAJE BLAG POKOJ?

ANGEL TVOJ.

KDO POPELJE TE V NEBESA,
KO UGASNE LUČ OČESA,
DETE MOJE, SRČEK MOJ?

ANGEL TVOJ.

Anton Medved

DRAGI OTROCI!

Po dolgem času se je oglasila Južna Avstralija: prejel sem pismo s sliko in člankom o sicer še skoraj premladi za našo GALERIJU, pa vendar veliko obetajoči deklici. Zato objavljam eno in drugo.

Že dolgo ni bilo nobenega glasu o mladih talentih v

Dragi striček!

Tudi jaz sem ena od tistih, ki bi sama ne znala napisati slovenskega pisma. Še najmanj, ko je za objavo v Kotičku. Bilo bi preveč napak in bi me bilo sram. Zato tudi meni pomaga mama.

Veš, tukaj nimamo slovenske šole, kakor po velikih mestih: v Sydneyu, Melbournu in Adelaidi. Mamica me sama uči, ko skupaj prebirava Kotiček naših mladih v MISLIH. Tudi pesmice iz Kotička se učim na pamet. Tako le upam, da ne bom pozabila slovenskega jezika.

Imam kuža in muca. Oba razumeta po slovensko, ko jih mama kliče. Samo jesta pa po avstralsko, tako sta izbirčna, pravi mama.

Moram povedati, da sem tudi jaz izbirčna. Mama mi je povedala zgodnico o "izbirčni Metki", pa ne mislim, da me je s tem kaj poboljšala. Ali veš ti, striček, za kakšno zdravilo? (Vem. Lakota je najboljšo zdravilo proti izbirčnosti, le poskusi ga! – Striček)

Prejmi lepe pozdrave in tudi vsi Kotičkarji, ki bodo to brali! – Ann Podlesnik, 12 let, St. George, Qld.

Južni Avstraliji. Morda si kdo misli, da jih tukaj sploh ni. O, še zdaleč ne! A včasih so tako skriti, da je potrebno malo bolj iskati, da jih odkriješ. Za iskanje pa žal večkrat zmanjka časa...

Danes predstavljamo prijateljem Kotička naših mladih v MISLIH morda eno najmlajših med nami, ki pa je vredna omembe. Četudi mlada in še majhna – pa je v svojih športnih dosežkih velika.

To je naša LILI IVANČIČ, iz adelajdske slovenske družine Antona in Hedvike Ivančič. Rojena je bila 21. junija 1973. Obiskuje katoliško šolo St. John Bosco School v Brooklynu Parku.

Lili je vneta članica pri Kensington Olympic Sports Field. Posebej se posveča teku, štafeti, skoku v daljavo in skoku v višino. Naj povemo, da je v teku dosegla prvo mesto na tekmovanju katoliških šol Južne Avstralije.

Da pa ne bi kdo mislil, da se Lili udejstvuje samo v športu, naj dodamo, da je tudi vneta članica mladinskega pevskega zbora tukajšnjega slovenskega verskega središča. Poje zares zelo rada in zato redno prihaja na vaje. Pa tudi po svoji dobroti in iskrenem prijateljstvu z vsemi je Lili zgled, ki je vreden posnemanja.

Vsi ji čestitamo k njenim športnim uspehom. Ob enem ji iz srca želimo, da bi tudi v bodoče ostala zgled drugi slovenski mladini, zlasti med nami v Adelaidi, kjer jo osebno poznamo. Prepričani smo, da nas ne bo razočarala in da bo tudi v letih, ki leže pred njo, doprinesla svoje naši slovenski skupnosti v Avstraliji.

ROSANNA, VIC. — Pred 45 leti je naša — med melbournskimi Slovenci dobro znana in spoštovana — gospa **FRANČIŠKA KLUN** z desetletnim sinčkom zapustila svoj rojstni kraj Zagorje v dolini Pivke. Šla je za svojim možem, ki je že okrog deset let živel v Avstraliji, kamor se je odločil in šel iskat srečo. Vemo pa, da je sreča opoteča in tudi njemu ni prinesla kaj dobrega — bolezen, ki pa je mnogoprezgodaj položila v grob.

Veliko naših ljudi je zapustilo domove že po prvi svetovni vojni, še več pa seveda po drugi. Nekatere je zmotila goljufiva reklama, drugi so si hoteli izboljšati svoj položaj; iz Primorske so odhajali tudi zaradi italijanske zasedbe in porajajočega se fašizma... Največ jih je odšlo v Ameriko, nekateri pa so si izbrali celo daljno Avstralijo, kjer so že mnogo prej tudi odkrili zlato. Na splošno pa Slovenci o Avstraliji nismo dosti vedeli: več ali manj le to, da tam žive še divjaki, ki vedo človeško meso...

Take in podobne zgodbe pa niso ustrašile naše gospe Klunove, niti ne naporna in dolga vožnja, ki je bila za tiste čase res tvegana. Frančiška si je hotela ustvariti družinsko srečo, na katero je čakala dolgih deset let.

Pristala je v pristanišču v Perthu, W. A. Ni znala jezika, kot ga tudi mi kasneje nismo. Tudi je ni čakal avto, ker ga mož ni imel, pa mu tudi ne bi koristil, saj je delal na železniški progi daleč od človeških bivališč in cest. Tudi za novodošlo s sinom ni bilo hiše: živeli so pod šotorom. In njena kuhinja? Kuhala je na prostem v hudi vročini in dostikrat jim je zmanjkalo pitne vode. Delavci so bili slabo plačani, vendar so vztrajali in so bili tudi z majhno plačo zadovoljni.

Težki začetki so se polagoma le obrnili na bolje in k temu je pripomogla tudi gospa Klunova. Zaposlenje je bilo nemogoče dobiti, začela pa je hoditi okrog starih naseljencev in se ponujati kot šivilja. Spominja se, da je za celo žensko obleko vzela skromnih 9 šilingov,

križem australske slovenije

saj tudi oni niso imeli denarja na pretek.

Tam se je Klunovim rodila hčerkica, seveda ne v porodnišnici. A pod težkimi pogoji otrok ni mogel uspevati in se je že v nekaj tednih preselil med angelčke.

Ko se je Klunovim končno ponudila možnost, so se preselili v Viktorijo. Mož je dobil delo v Wonthagguju v rudniku premoga. Potem pa so se premestili v Melbourne, kjer je gospa dobila stalno zaposlitev in je bilo družini bolje, le mož je začel bolehati po prestanih naporih in se ni več opomogel. Kupili so staro hišo v Clifton Hillu, kjer je gospa Klunova poleg dela v tovarni skrbela še za samce na stanovanju in hrani. Z veseljem jih je sprejemala kot mati, saj je bila sama toliko let med Avstralci in je najbolj pogrešala domači jezik. Mnogim je pomagala najti zaposlitev, hodila je z njimi od tovarne do tovarne in po uradih...

Mnogi teh so odšli in so na gospo Klunovo pozabili, kar včasih gotovo boli. A v tolažbo ji je zavest, da je delala dobro. Drugi pa se še po mnogih letih radi vračajo na obisk in niso pozabili, kaj je gospa Klun zanje storila. Pa tudi ostalih prijateljic ima dosti, ki jo rade obiščejo in ji vračajo njeno dobroto, če je treba.

Naj povem, da je gospa Klunova tudi meni najboljša prijateljica in se dobro razumeva. Žal mi je samo to, da sem jo tako pozno spoznala.

Bog ji bo povrnil vse, kar je dobrega storila. Želim ji vse dobro, k njenemu življenjskemu jubileju pa še mnogo let v zdravju in zadovoljstvu! — **Minka Peršičeva.**

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027
(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. Imam v vseh večjih mestih Evrope in Amerike ne samo poslovne ampak tudi prijateljske zveze.

TOUR WORLD INTERNATIONAL, 155 Collins Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

CARINA, QLD. – Vsakoletni Materinski dan smo pustili zopet za sabo. Prav je, da se posebej spomnimo svojih mater, živih ali že pokojnih. Vsaj na en dan v letu dobijo mamice zadoščenje za vse: za žrtve ob porodu, za vso dolgoletno skrb pri vzgoji in izobrazbi otrok... Znani pregovor pravi: Žena podpira tri hišne vogale! Nič preveč ni rečeno v teh besedah! Zlasti v slučajih, ko mož oz. oče ne čuti preveč odgovornosti za blagor družine, vse skrbi – hočeš, nočeš, moraš! – padejo na ramena žene in matere.

Pravijo, da lahko iščemo izvor Materinskega dne daleč nazaj v zgodovini. Dokaz za to je dejstvo, da ga praznujejo nekatera stara arabska plemena, ki ga niso dobila od nas. Kdo, kdaj in kje pa je sprožil idejo proslavljanja Materinskega dne med nami? Takole se je pričelo in čisto slučajno:

Rojstna dežela Materinskega dne so Združene države ameriške, rojstno leto pa 1908. Miss Anna Jervis, učiteljica nedeljske šole, je navdušila otroke svojega razreda, naj prinesejo s seboj v cerkev nageljčke ter z njimi presenetijo in razvesele svoje mamice, katerim so toliko dolžni. Rade volje so jo ubogali in ideja je vse navzoče tako prevzela, da so jo začeli uresničevati vsako leto. Še več! Seme je padlo na zares rodo-

vitna tla: proslavljanje Materinskega dne se je kmalu razširilo po vsej deželi. Ideja je prodrla prav do političnih vrhov vodstva ZDA: kongres je 8. maja 1914 izglasoval zakon, po katerem naj se po vseh Združenih državah ameriških vsako leto druga nedelja v maju praznuje kot MOTHER'S DAY, kot poseben znak dneva pa so izbrali kongresniki BELO CVETJE.

Od takrat pa do danes se je proslavljanje Materinskega dne razširilo po mnogih drugih deželah in se še vedno širi, četudi ga je po komunističnih deželah zamenjal Dan žena. Kot filatelist naj za konec omenim, da je že več dežel izdalo ob priliki dneva, ki je posebej posvečen materam, tudi posebno znamko.

S slovenskimi pozdravi! – **Janez Primožič.**

WODONGA, VIC. – Ni dolgo, ko sem poslala uredništvu sporočilo o smrti gospe Jožefine Perič, že moram zopet poročati o obisku smrti med nami v Wodongi. Upajmo, da ne bo za nas veljal pregovor: V tretje gre rado!

Dne 3. maja je v tukajšnji bolnišnici umrl rojak JOŽEF ROB. Po pripovedovanju je imel čir na želodcu, ki se je razlil in tudi zdravniška pomoč ni mogla več kaj narediti. Pogrebna maša je bila v sredo 5. maja v cerkvi Srca Jezusovega, kateri je sledil sprevoz na tukajšnje pokopališče. Pokojnik zapušča ženo Olgo in že poročenega sina Karla z družino. Njim in ostalim sorodnikom iskreno sožalje!

WINE DINE and DANCE

Razvedrilo, domačo hrano in pijačo Vam nudi

LAKE VIEW RESTAURANT

in RECEPTION CENTRE

42 Kanahooka Road,

Tel.: 61 7101 DAPTO, N.S.W., 2530

*Tudi za poroke in razne druge prilike
skupinskih praznovanj*

se priporočata

MILI in JAKOB BOŽIČ

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovencem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČSŽ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

9 Tennyson Ave., CLAYTON, Vic. 3169
Telefon: 544 8466

9A LOWER PLAZA,
SOUTHERN CROSS HOTEL BUILDING,
MELBOURNE

Tel. 63 1650

Za razne prilike smo Vam na uslugo
v našem studiu, v cerkvi ali doma!

ZA POROKO: 75 različnih barvnih fotografij
s poročnim albumom vred — samo \$120.—

Slike za potni list — v dvajsetih minutah!

Pokojni Jožef (Pepi smo mu rekli po domače) je bil doma od Svetega Petra pri Gorici, vsaj tako je enkrat sam pravil. Njegov poklic je bil, da je popravljaval velike tehtnice. Kdaj je prišel v Avstralijo in ostalih njegovih osebnih podatkov pa ne vem. Umrli je 72 let star. R. I. P. — Matilda Vrh.

GEELONG, VIC. — Na željo geelongškega mešanege pevskega zbora vabimo pevke in pevce našega kraja, ki še niso v našem zboru, da se nam pridružijo. Kdor ima voljo in smisel za petje, se lahko prijavi po telefonu L. Furlanu (tel. števil. 213061), ali pa V. Jaturu (tel. števil. 783415).

Pojemo v glavnem pri slovenskih mašah in pa za razne priložnostne kulturne prireditve (Springding, Dan ostarelih v našem versko-kulturnem središču v Kew in podobno).

V imenu geelongškega pevskega zbora vabi — pevodja L. Furlan.

* * *

“Zakaj ne vržejo Škoti pogorele žarnice v smeti?”

“Ker pravijo, da so podnevi še vedno uporabne.”

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.
182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune (“Income tax return”), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME.

E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja —
“Tariff Companies”.

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

REŠITEV majske križanke:

Vodoravno: 1. Fran (Erjavec); 4. skopost; 8. avto; 9. dolg; 10. (Fran) Erjavec; 11. loza; 12. meja; 14. alfabet; 17. očesi; 19. oklic; 22. krajcar; 26. liga; 27. tole; 28. zvestim; 29. plan; 30. maža; 31. (Stanko) Cajnkarkar; 32. ržen. — Navpično: 2. rjoveč; 3. naglas; 4. steza; 5. korale; 6. plata; 7. steče; 12. molk; 13. jeza; 15. Bali; 16. taca; 18. Fatima; 20. klepar; 21. igrače; 23. revma; 24. jesen; 25. romar.

Rešitev se poslali: Sestre v Slomškovem domu, Lidija Čušin, Milan Prešeren, Zora Gec, Vinko Jager, Jože Grilj, I. Novak, Ivanka Kropich, Francka Anžin in Marija Špilar, Ivan Podlesnik, Zalika Sveršek.

Žreb je določil nagrado IVANU PODLESNIKU.

INCOME TAX RETURNS

Skozi vse leto nudimo poklicne usluge
pri Vaših raznih davčnih obveznostih in problemih.

MERCURY TAX SERVICE

518 SYDNEY ROAD, BRUNSWICK, VIC. 3056

Telefon: 387 7055 (2 liniji)

Uradujemo:
čez teden od 9 do 5.30
in sobotah od 9 do 1 ure.

Lastnik podjetja:
STANKO PENCA

NO APPOINTMENTS NECESSARY

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni
KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma
Bruna in Alme SDRAULIG
(komaj miljo in pol od Slovenskega grčka
v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH
Telefon: 437-1868

DOVTIPNE OD DOMA**— RESNICI V BRK ...**

+ V ustavi piše, da smo PRED zakonom vsi enaki. Kaj pa PO zakonu?

+ Vse, kar je ljudstvo sanjalo, so predstavniki doživeli.

+ Spranim možganom je lahko podtakniti umazane misli.

+ Po Sloveniji kroži novica, da bodo zdaj asfaltirali vse poti, ker ne marajo POLJSKE POTI.

+ Nekateri naši zakoni so že tako smešni, da zanje kmalu ne bo več pristojna zvezna skupščina, ampak uredništvo Pavlihe.

+ General Jeruzelski je že decembra izjavil, da je še vse v rokah poljskega ljudstva. — Mnoge med nami pa še vedno zanima, v čigavih rokah je poljsko ljudstvo.

+ Ker se pri nas toliko ljudi obrača po vetru, nas energetska kriza res ne bi smela skrbeti.

+ Pisalo je, da bo med prazniki kave dovolj. Res jo je bilo — za deset minut.

+ Novi devizni tečaji: 1 iraški dinar — 129,1119 din. 1 kuvajtski dinar — 134,7314 din. 1 jugoslovanski dinar — 0,5000 din.

KRIŽANKA (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. ropoče v enakomernih presledkih; 2. drugo ime za udava (nestrupena kača velikanka); 8. je brez ostrine, ni ostro; 10. lesena posoda iz dog; 11. stran (v knjigi) v angleščini; 12. nočni gostinski lokal; 13. kratica za "tega leta"; 14. prebivalec iste vasi; 15. velika lepa hiša; 17. je v zvezi z gledališkim nastopom; 19. neradodaren; 21. klaja, hrana za živino; 23. prisilno, suženjsko delo; 24. lastno ime slovenskega morja; 26. uslužben; 27. vzklík; 28. beseda star v angleščini; 29. del roke; 30. celotno, brez delitve; 31. ime gore, kjer se po ljudski vraži zbirajo čarovnice; 32. žensko (okrajšano) ime od Teodor;

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

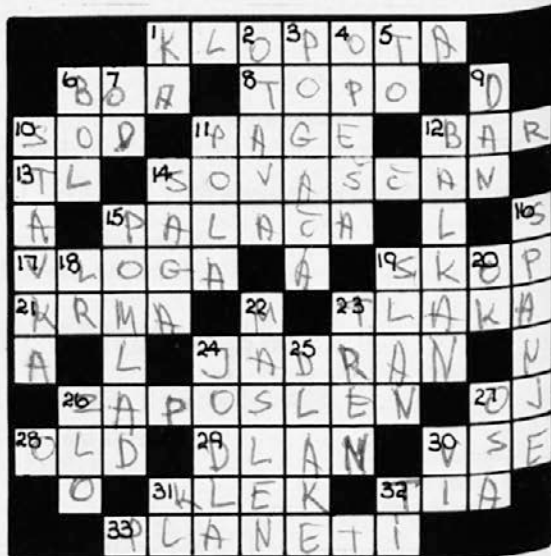
Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

33. skupno ime za nebesna telesa, ki krožijo okrog Sonca (tudi Zemlja je med njimi).

Navpično: 1. kratica za Katoliško akcijo; 2. trava druge košnje; 3. boljši kruh; 4. obnemore; 5. kazalni zaimek; 6. občutek duševnega ali telesnega trpljenja; 7. predlog; 9. časovna doba; 10. prekinitev dela s strani delavcev; 11. list papirja, tudi vprašalni obrazec, formular; 12. ime dela evropske celine; 14. tujka za pripovedko ali povest; 15. eden letnih časov; 16. vrsta počitka; 18. kratica za "lastnoročno"; 19. s soljo začinjen; 20. ameriška kratica za "vse prav"; 22. vrsta boljšega kruha; 23. tujka za vrsto vojaških voz s potrebščinami in hrano; 24. poje brez besed (tipično pri alpskem petju); 25. kocine; 26. hudobija, tudi nesreča; 27. strupena žuželka; 30. osebni zaimek; 31. kratica za kiloliter; 32. osebni zaimek.

REŠITEV pošljite do 24. junija na uredništvo!

(Nadaljevanje z notranje strani sprednjih platnic)

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA.— Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dolarjev.

PERO IN ČAS I. — Izbor iz pisanja Mirka Javernika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS. — Zbirka študij etičnih in kulturnih vprašanj izpod peresa našega filozofa Vinka Brumna, ki živi v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dolarjev, broširani 10.— dolarjev.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega ne-smrtne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjigi 5.— dolarjev.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Poleg 527 pesmi so dodane tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.— dolarjev. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana pri nas v Avstraliji) je na razpolago za 2.— dolarja.

TABORIŠČNI ARHIV PRIČA (1., 2., 3. in 4. zvezek) — zbral dr. Filip Žakelj. Vsaka knjiga po 4.— dolarjev.

KUHARSKA UMETNOST AZIJE. — Na 233 straneh, s številnimi kuharskimi recepti azijskih narodov in z več barvnimi slikami serviranja azijskih jedil. Zbrala Marinka Pečjak, izdano v Sloveniji. Cena 13.60 dolarjev.

ZBIRKA CELOVŠKIH MOHORJEVK 1982.— Štiri vredne knjige za ceno 14.— dolarjev.

ZBIRKA GORIŠKIH MOHORJEVK 1982. — Štiri vredne knjige za ceno 15.— dolarjev. (Na razpolago jih nimamo dosti.)

THE GLIMMER OF HOPE
(Svit upanja) — Knjiga je izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja (Oak Flats, N.S.W.). Obsega preprosto pisane spomine na dogodke v Loški dolini med revolucijo in jim dodaja svoja razmišljanja o mednarodnem komunizmu. Cena 6.- dol.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bravece MISLI
s prisrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nudimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOSLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!